

Adventes Vēstis

2010. gada septembris, #09 (175)

Vienoti Krištus
cerībā

TĒMA:
PASAULES
RADĪŠANA UN
ZINĀTNE

BĒRNU SALI-
DOJUMS ZVEJ-
NIEKCIEMĀ

JAUNIEŠI PAR
VASARAS NO-
METNI SOMIJĀ
“FAITHBOOK”

DARBAM SŪRAS
SAKNES, BET
SALDI AUGĻI

INTERVIJA AR
FIZIKAS DOK-
TORU ROBER-
TU PAEGLI

Latvijas ziņas	4
Tēma	8
Intervija	12
Vārds mācītājam	14
Bērniem	16
Jauniešiem	18
Notikums	22

Radišanas nozīme

Radišana ir viena no Septītās dienas adventistu ticības doktrīnām. Tā pamatota bībeliskajā radišanas aprakstā. Tas, ko un kā mēs ticam par saviem pirmsākumiem, noteikti ietekmē mūsu attiecības ar Dievu, vienam ar otru un pasauli, kurā dzīvojam. Mēs ticam, ka Dievs radīja Ādamu un Ievu, un ievietoja viņus visos aspektos labā vidē. Pēc tam Dievs veidoja attiecības ar pirmajiem cilvēkiem, nodalot tam sevišķu laiku – sabatu –, kā arī apmeklējot viņus vakaros. Bībeliskais radišanas stāsts atklāj Dievu kā mūsu Radītāju un Draugu. Tas izgaismo to, ka cilvēki ir radīti Dieva līdzībā, tādēļ ir sevišķi vērtīgi

Viņa acīs un ir potenciāli dalībnieki Dieva valstībā.

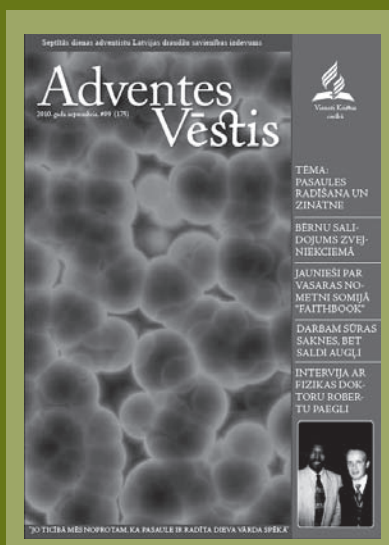
Laika gaitā bībeliskais radišanas stāsts ir ticis dažādā veidā apšaubīts, sevišķi zemes vecums un cilvēka izcelsme. Faktiski, skepse ir vērsta pret Dieva klātbūtni mūsu eksistencē un nākotnē. Kā lai mēs reaģējam uz to? Vispirms jāpārbauda, vai pareizi saprotam Bībeles tekstus, un tad jālūkojas pēc zinātniskiem apstiprinājumiem dabā. Šajā žurnāla numurā varēsīm lasīt L. J. Gibsona, kas ir Septītās dienas adventistu Zemes zinātņu izpētes institūta direktors, pārdomas par radišanas stāstu. Gribu novēlēt katram žurnāla lasītājam pārskatīt, kas ir viņa vai viņas ticības pamats un kādas ir attiecības ar Radītāju.

*Viesturs Reķis,
Septītās dienas adventistu
Latvijas draudžu savienības bīskaps*

Adventes Vēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Atbildīgie redaktori:

Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Liene LIEPIŅA
Māris DEBNERS
Mārite LIPSKA
Valda REĶE

Vāka foto:
Shutterstock, Ivan Cholakov

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienības izdevniecība
PATMOS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Paldies!

Gribu izteikt pateicību visiem mūziķiem, dziedātājiem un diriģentiem, kas piedalījās Slokas draudzes jubilejas pasākumā un labdarības koncertā Kauguru kultūras namā. Vēlos informēt, ka labdarības pasākumā "Skolas soma" 28. augustā bijām savākuši 323 Ls. Par šo naudu tika iegādātas dāvanu kartes Jāņa Rozes grāmatnīcā. Vienu daļu no dāvanu kartēm jau esam izdalījuši caur Jūrmalas pilsētas Labklājības departamentu, taču otru daļu domājam izdalīt caur Pumpuru vidusskolu, kur uz vietas mūsu draudzes pedagogi redz skolēnus bez nepieciešamām grāmatām un skolas piederumiem. Lai gan pilsētas Labklājības departamentu bijām informējuši savlaicīgi par plānoto pasākumu un bijām saņēmuši tā atbalstu, tomēr vēlāk izrādījās, ka datu aizsardzības dēļ solītās adreses un ģimeņu materiālā stāvokļa aprakstus saņemt nevarām. Visbeidzot ar kavēšanos nonācām pie vienīgās iespējas - izdalīt dāvanu kartes Labklājības departamenta ēkā personām, kuras tur ierasties uzaicinās sociālais darbinieks. Šī iemesla dēļ sapratām, ka bērnus, kuriem ir grūtības ar skolas somas piepildīšanu, būs jāmeklē pašiem. Draudzē ir pedagogi, kuri skolās redz šīs vajadzības, un viņi palīdz dāvanu kartēm nonākt pie bērniem. Pateicamies visiem ziedotājiem!

Slokas draudzes sludinātājs Andris Pešelis.

Labdarības pasākums Kauguros.

Slokas draudzes jubilejai veltīts svinīgs dievkalpojums.

Adventes Vēstis informē:

Adventistu Baznīcas oficiālajā mājas lapā www.adventisti.lv ir publicēta jaunievēlētā Ģenerālkonferences prezidenta Teda Vilsona uzruna Vispasaules sesijā. Lielā apjoma dēļ to nav iespējams publicēt Adventes Vēstīs. Runu iespējams izdrukāt un izdalīt interesentiem.

Gaidāmie pasākumi

9. oktobris pl. 11:00 Alūksnes draudzes 90 gadu jubilejai veltīts dievkalpojums.

20 - 23. oktobris Rīgā seminārs ar Ronu Kluzē – Ziemeļamerikas divīzijas Mācītāju nodaļas vadītāju.

23. oktobris Ticības festivāls jauniešiem, Rīgā, Baznīcas ielā 12a.

31. oktobris pl. 10:00-16:00 Latvijas draudžu bērnu kalpotāju, skolotāju, interesentu rudens seminārs Rīgā, Baznīcas ielā 12a.

No 30. oktobra līdz 6. novembrim Lūgšanu nedēļa.

Sludinājumi

- Rīgā, Viestura prospektā izīrē vienu istabu. Tel. 67396123

- Jūrmalā, Vaivaros izīrē istabas. Tel. 29794876.

- Adventistu Alūksnes draudze aicina uz savas pastāvēšanas 90 gadu jubilejas pasākumu – labdarības koncertu ar Latvijas draudžu savienības bīskapa Viestura Reķa svinīgu uzrunu, pašvaldības pārstāvju piedalīšanos un ziedojumu Alūksnes novada zupas virtuvei – **sestdien, 25. septembrī pl. 11:00** Alūksnes novada pašvaldības administratīvā centra lielajā zālē Dārza ielā 11. Koncertā piedalīsies Adventistu Baznīcas koris no Valmieras (vadītāja Elīna Gaile) un dažādi mūziķi.

- Adventistu Baznīca atzīmē 150. gadadienu, kopš ir pieņemts draudzes nosaukums – Septītās dienas adventisti. Atzīmējot šo jubileju, Rīgas 1. draudze ielūdz visus uz kopīgu sadraudzības un atceres dziesmotu dievkalpojumu **9. oktobrī pl. 17:00** Rīgā, Baznīcas ielā 12 a.

- Latvijas draudžu bērnu kalpotāju, skolotāju, interesentu rudens seminārs notiks **31. oktobrī no pl. 10:00 līdz 16:00** Rīgā, Baznīcas ielā 12 a (Korintas zālē). Reģistrācija no 9:20. Lai prognozētu dalībnieku skaitu, vēlams pieteikties līdz 19. oktobrim pie Mārites Lipskas, mob. 29869979 vai e-pastā maritel@inbox.lv. Sīkāka informācija un programma tiks izsūtīta uz draudzēm.

Durbes pilī skan dziesmas labdarībai

Svētdien, 22. augustā, Durbes pilī uz tradicionālo garīgās mūzikas koncertu aicināja Adventistu baznīcas Tukuma draudze. Tā laikā tika vākti ziedojumi trūcīgo skolēnu atbalstam.

Kā, uzrunājot klausītājus, atzina mācītājs Andrejs Zilgalvis, citus gadus koncertos piedalījušies pieredzējuši mūziķi, taču šoreiz nolemts to veidot pašu spēkiem, par pamatu ņemot Bībeles tekstus un piemeklējot tiem dažādu komponistu mūziku. Gatavošanās pasākumam bijusi ļoti nopietna, ar lielu atbildības sajūtu un regulāriem mēģinājumiem. Jāteic, ieguldītais darbs attaisnojās. Divas koncerta stundas paskrēja kā viens mirklis, klausoties skanīgajās dziesmās un skaņdarbos, kurus izpildīja draudzes ansamblis diriģenta Mārtiņa Subatoviča vadībā (koncertmeistare Dina Liepiņa), pianists Daumants Liepiņš un vijolniece Madara Liepiņa, duets Linda Kaire un M. Subatovičs, solisti Ilmārs Bērziņš un Junita Kaspars. Bija arī pārsteigums – Valdis Birziņš demonstrēja spēli uz zāģa. Atelpas mirkļos starp priekšnesumiem skanēja rakstu vietas no Bībeles.

Agita Puķīte

„Celies un seko man!”

Tā Bauskas draudzes jaunieši nobeidza viņu vadīto nu jau kārtējo dievkalpojumu 28. augustā, šoreiz tas bija arī svētku dievkalpojums. Visu līdzdalība, dzirkstošas acis, daudz mūzikas, savdabīgi, pat negaidīti, bet intriģējoši “gājieni”, piemēram, kustības dziesmas laikā un personīga uzruna katram: “Celies un seko man!” Līdz šim, slavējot Dievu draudzē, es vēl nebiju dziesmoti sasaukusies no savas vietas ar dziedātājiem. Jā, atraktivitāte rāda, ka jaunieši to dara no sirds. Kāda draudzes māsa, kura nesen ienākusi no citas draudzes, grozīja rokās jauniešu sarūpētās saldās dāvanīņas ar klāt pieliktu Bībeles pantu un pārsteigta sacīja: “Kaut kā neierasti!” Mums gan ir ierasts, ka mūsu zēni un meitenes ir talantīgi (dzied, muzicē, prot svešvalodas, brīvrīkojas ar modernām informācijas iekārtām), sporto un ceļo. Bet tam vajag gan laiku, gan naudu, kā arī ģimenes un draudzes atbalstu. Jaunā mācību gada priekšvakarā, izvaicāti, kā viņi ar to tiek galā, gan skolēni, gan studenti par laiku kalpošanai saka līdzīgi kā Līvija (LU Humanitāro zinātņu fakultātes 3. kursa studente): „Nu jau aktīva garīgā dzīve ir kļuvusi pašsaprotama, citām aktivitātēm laiks jāpiemeklē un jāsaskaņo, bet kas gan ir svarīgākais?”

Rūdolfs (uzsāk studijas RTU Elektronikas un telekomunikāciju fakultātē, spoži absolvējis vidusskolu): „Laika visam pietrūkst, bet reizē arī pietiek. Dievs visu sakārto. Šī nebija naudas pelnīšanas vasara, bet viss izdevās.”

Oskars (11. klases audzēknis) atzīst, ka vecāki nodrošina finansiāli, un jūtams arī draudzes atbalsts. Viņš atzīst, ka savā mācību procesā nākas dievatziņu izmantot, visvairāk tas izdodoties kulturoloģijas stundās.

Elvitai (7. klases skolniece) vasarā izdevies arī atrast nelielus peļņas darbiņus, bet vairāk gan strādājusi, ko mamma liek.

Gan atpūties, gan pastrādājis arī Jānis (10.klase), un saka, ka jauno mācību cēlienu uzsākot ar ideālu noskaņojumu.

Ditai priekšā 12. klases grūtumi, un viņa gatavojas „saraut”. Vēlot svētīgu jauno mācību gadu lieliem un maziem skolēniem un studentiem, aicinu arī citu draudžu vienaudžus stāstīt par savām ikdienas gaitām mācību iestādēs, kā izdodas aicinājums „Celies un seko man!”?

*Ināra Dimante
Bauskas draudzē*

Pirmsskolas dievkalpojums

28. augusta rīts Limbažos bija saulains un rudenīgi vēss. Zāle bija pilna ar bērniem un viņu vecākiem, jo tas bija īpašs – pirmsskolas – dievkalpojums. Klausījāmie mācītāja Gunta Bukaldera svētrunu. Dievkalpojumā dzirdējām bērnu sagatavotas dziesmiņas un stā-

stiņus bērniem. Viena no dziesmām, ko dziedāja Laura un Rigonda, bija “Man telefons ir pieejams”, man ļoti patika, jo pati spēlēju klavieres.

Savukārt bērnu skolotāja Māra stāstīja par divām meitenēm, kas, vēlēdamās izjokot kādu vīru, ielika viņa apavos monētas. Vīrs, iznācis no sakņu dārza un uzvilcis kājās apavus, atrada monētas un bija no sirds pateicīgs Dievam par to, ka Viņš ir uzklausījis viņa lūgšanas pēc palīdzības grūtā brīdī. Reizēm Dievs izmanto pat bērnu jokus, lai palīdzētu tiem, kas Viņu lūdz.

Dievkalpojuma noslēgumā aizlūdzām par bērniem, kas uzsāk vai atsāk skolas gaitas. Lai Dievs dod savu svētību mācībās – ne tikai krāt zināšanas, bet arī gudrību, kā tās pareizi pielietot.

Ieva Numure

Jauniešu nometne Latgalē.

15. augustā uzreiz pēc sabata sapulces mūsu draudzes jaunieši nedēļas mājās, kā parasti, jo priekšā bija satraucošs notikums- brauciens uz nometni. Nometne bija ielānota divu dienu garumā, ar nakšņošanu teltīs. Kārsavas draudzes mācītājs D.

Ulnicāns uzaicināja vietējās draudzes jauniešus un arī jauniešus no Rēzeknes draudzes uz savu dzimto pusi Baltinavas pagastā. Arī pārējie brāļi un māsas, kas jutās jauni vai vēlējās atbalstīt jauniešus, tika aicināti pievienoties.

Viss sākās ar iekārtošanos un kopīgām pusdienām, pirms

tam lūdzot Dieva vadību un klātbūtni šim pasākumam. Tālāk sekoja iepazīšanās un orientēšanās sacensības, caur kurām bija iespēja izkustēties un arī labāk iepazīt apkārtni. Brīvos brīžos tika dziedātas slavas dziesmas Dievam, uz ko

mudināja Ģipsļu ģim. no Rēzeknes. Diena paskrēja nemanot, un pēc vakariņām nometnes dalībnieki tika pulcināti uz kopīgu kino vakaru, kur tika skatīta pamācoša filma par ticības uzvaru.

Otrās dienas rīts bija īpašs ar to, ka bija paredzētas kristības. Ar kristībām savu ticību Jēzum apliecināja Kārsavas draudzes

jaunietis V. Mūrnieks. Šis notikums viņam bija ļoti gaidīts un pārdomāts. Esot kopā ar tuviniekiem un mīliem draugiem, kristību notikums izvērtās ļoti emocionāli papildīts un neaizmirstams, ar tieši sajūtamu Dieva klātbūtni. Arī mācītājam šīs bija pirmās kristības.

Jauniešiem pēc kristībām bija iespēja gan izpeldēties, gan pamakšķerēt, jo nometnes vieta atradās pie diviem skaistiem ezeriem. Pēc pusdienām jaunieši vēl uzspēlēja volejbolu, bet pieaugušie kavējās sarunās. Tad visi sapulcējās

uz noslēguma lūgšanu, kur tika teikti pateicības vārdi Jēzum par šiem jaukajiem, kopīgi aizvadītajiem sadraudzības brīžiem. Katram jaunietim tika uzdāvināta maza, ar mīlestību sarūpēta piemiņas dāvana. Drusciņ ar skumjām un cerību atkārtot ko līdzīgu mēs šķīrāties.

D. Mūrniece,
Kārsavas draudze.

■ Jaunas dzīves sākums

14. augustā Smiltenes adventistu draudze bija par liecinieci brīnišķīgam notikumam – kristībām, kuras notika Valmieras adventistu baznīcā. Smiltenes draudzei klāt ir pievienojušies 3 jauni Dieva bērni.

Kamēr kristāmie gatavojās kristību brīdim, tikmēr mums, jau esošajiem Dieva bērniem, par saviem kristību piedzīvojumiem stāstīja draudzes locekļi ar vairāku gadu stāžu. Tie bija aizraujoši piedzīvojumi, kuri kalpoja kā liecība Dieva spēkam izmainīt pat visbezcerīgāko cilvēku dzīves. Piemēram, Zigurds par sevi stāstīja: “No visdziļākās tumsas, bezcerības Kristus mani uzrunāja. Visdziļākā atkarības nespēkā Kristus deva uzvaru. Viņš mani kā kaķēnu no degoša nama izcēla ārā un novietoja drošā vietā – draudzē.”

Divas māsas un brālis iegāja kristību ūdenī, tos kristīja mūsu mācītājs Ārijs Glāzers.

Ingus Elmanis

■ Bībeles Doma laukumā

7. augustā Rīgā pirmo reizi tika organizēti Bībeles svētki, kurus sadarbībā ar kristīgajām konfesijām organizēja Latvijas Evaņģēliskā alianse. Tie notika Doma laukumā, un piedalījās gandrīz visas redzamākās Latvijas konfesijas. Pasākuma mērķis bija popularizēt Bībeles lasīšanu.

Adventistu Baznīcu pasākumā pārstāvēja mācītājs Uldis Liepiņš. Viņš tika aicināts runāt par Bībeli un Dieva baušļiem. Ulda sacītais klātesošos acīmredzami uzrunāja. Pirms tam par darbu un Bībeles ietekmi kā Latvijas Radio žurnālistu izjautāja arī mani. Dāvanā saņēmu ģimenes Bībeli ādas vākos ar visu bīskapu parakstiem.

Uz skatuves priekšā bija arī milzīga Bībele 66 valodās, kuru bija sarūpējusi Adventistu Baznīca – AV savulaik ir rakstījušas par īpašo Bībeles izdevumu, kurš apceļoja visu pasauli.

Lielu interesi izraisīja arī zinātnieka Ivara Kalviņa uzruna, kurš teica, ka jautājums par ticību vai neticību Dieva eksistencei nepastāv – viņš vienkārši zina, ka Dievs ir.

Pasākumā bija arī dažāda veida mūzika, bet bērniem bija atsevišķas nodarbības. Spriežot pēc izteikumiem, šādi Bībeles svētki turpmāk varētu tikt organizēti regulāri.

Aidis Tomsons

■ Par veselību var arī nemaksāt!

22. augustā Rēzeknē, Adventistu dievnama telpās norisinājās veselības izstāde “Veselība Jūsu rokās”. Pasākumu organizēja veselības klubs “Jauns sākums” no Valmieras, Adventistu Rēzeknes draudze sadarbībā ar pilsētas Domes Sociālās aprūpes pārvaldi.

Izstādes filozofija ir balstīta uz Veimaras (Weimar) (ASV) institūta pasauleslavenajiem 8 veselības principiem, kurus ievērojot savā dzīvē, katrs var bez papildus ieguldījumiem uzlabot savu veselību. Veicot dažādus veselības testus – tauku procenta noteikšana, kustību-

sirdsdarbības tests, glikozes un holesterīna līmeņa noteikšana, plaušu tilpuma noteikšana u.c. –, veselības izstādes apmeklētāji ar datorprogrammas palīdzību varēja uzzināt savu bioloģisko vecumu.

Interesenti uz izstādi tika aicināti ar vietējā laikraksta “Rēzeknes Vēstis” palīdzību,

īsziņām tiem cilvēkiem, kas iepriekš apmeklēja draudzes rīkotos veselīgu dzīvesveidu

popularizējošos pasākumus, un tika dalīti arī ielūgumi uz ielām izstādes laikā. Izstādi apmeklēja apmēram 100 Rēzeknes pilsētas un rajona iedzīvotāji.

Lūk, dažas apmeklētāju atsauksmes par redzēto un dzirdēto:

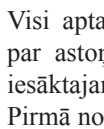
Voldemārs Muižnieks,
biroja darbinieks:

Es uzzināju par savu holesterīna līmeni un to, ka no veselības pamatprincipiem es ievēroju 5 principus. Tas mani ļoti priecē!

Igors Pavls,
izgatavo mīkstās mēbeles:

Principā mana veselība mani apmierina. Esmu patīkami pārsteigts par laipnu apkalpošanu un labu pasākuma organizētību. Arī citiem iesaku apmeklēt šāda veida pasākumus, jo laiku tas daudz neaizņem, bet savas veselības stāvokli būtu vēlams zināt katram.

Edgars Kuvets,
mācās tehnikumā:

Pēc izstādes apmeklējuma es sapratu, ka man jāpadomā par ilgāku miegu un pareizu uzturu. Tas noteikti palīdzētu man uzlabot veselības stāvokli.

Visi aptaujātie izstādes dalībnieki izteica savu vēlēšanos padziļināt zināšanas par astoņu veselības principu pielietošanu praktiskajā dzīvē. Kā turpinājums iesāktajam ir plānotas veselības kluba „Jauns sākums” ikmēneša nodarbības. Pirmā nodarbība notiks 10.oktobrī plkst.11.00 Latgales ielā 19, Rēzeknē, tālrunis uzzinām: 26363166.

Sirsnīgs paldies valmieriešiem par ieguldīto darbu un entuziasmu! Lai Debesu Tēvs jūs visus bagātīgi svētī!

Elīna Ģipsle

P.S. Dienu iepriekš valmierieši sadarbībā ar Kārsavas draudzi rīkoja izstādi arī Kārsavā. Apmeklētāji bija apmēram 60.

Sarmīte Iveta Lauberte
Aizkrauklē

Risinājumu meklējot

Nodibinājuma fonds „ADRA Latvija” 9. augustā viesojās Aizkrauklē. Šajā dienā sadarbībā ar Aizkraukles novada Sociālo dienestu tika organizēta labdarības akcija trūcīgajām daudzbērnu ģimenēm.

Mēs nevaram zināt, kas ar mums notiks rīt. Šodien šķiet, ka viss jau ir. Ģimene, laime, mīlestība, veselība, nauda. Rīt tā visa var nebūt. Cik daudz nav bijis ļoti veiksmīgu un dzīvespriecīgu cilvēku, kuriem pavisam nejauši dzīve tiek salauzta vienā mirklī. Un ir tik ļoti svarīgi palīdzēt, sniegt otram roku nelaimē...

Akcijai tika izvēlētas vistrūcīgākās daudzbērnu ģimenes, kā arī tās, kurās par bērniem rūpējas tikai viens no tuviniekiem. Pavisam kopā tika izraudzītas piecas ģimenes, t.sk. viena ģimene no Aiviekstes pagasta, Pļaviņu novada. Ar šīs akcijas palīdzību vēlējamies kaut pavisam nedaudz, bet tomēr padarīt šo dienu gaišāku mūsu uzaicinātajām ģimenēm.

Šajā pasākumā viesojās:

1) ADRA/Latvija valdes loceklis Konstantīns Reznikovs;

2) padomes loceklis Vitālijs Prihodko;

3) viesi no Zviedrijas (trīs ģimenes), kuru sirds aicinājums arī ir palīdzēt cilvēkiem, kuri nonākuši dažādās grūtībās;

4) Aizkraukles novada Sociālā dienesta darbiniece darbam ar ģimeni un bērniem Zane Brovacka.

Konstantīns Reznikovs klātesošos iepazīstināja ar ADRA, tās darbību un nākotnes plāniem. Savā runā viņš uzsvēra vairākas lietas, kas vēl ir jāapzina un kuras varētu nākotnē veidot sadarbībā ar Sociālo dienestu, un lietas, kas ir reālas un ko uzreiz varētu sākt darīt, piemēram:

1) Dienas centra izveide bērniem;

2) veselīga dzīvesveida popularizēšana;

3) tehnisko līdzekļu aprīkošana cilvēkiem ar īpašām vajadzībām.

Sociālā dienesta darbiniece Zane Brovacka minēja galvenās problēmas

ģimenēs un stāstīja, kas tiek darīts šajā jomā.

Klātesošos ļoti aizkustināja mūsu draudzes māšas Mārītes liecība. Viņas meitas ģimene arī tika izvēlēta šai labdarības akcijai. Mārīte liecināja par to, kas viņai dod spēku dzīvot. Viņa pati ir četrreiz operēta, meita arī pirms diviem gadiem pārcieta ļoti smagu operāciju, līdz tam viņa strādājusi par šuvēju. Kā meitas ģimene spēj izdzīvot? – no tā, kas izaug dārzā, tas viņiem ir ziemā, vasarā meita iet lasīt mežā ogas. Spītējot grūtībām, viņi dzīvo un strādā. Mārītei vīrs ir otrās grupas invalīds.

Toreiz, pirms diviem gadiem, vienā mēnesī, vienā laikā tika veikta operācija gan meitai, gan vīram. Jā, liekas – kā to visu var pārciest? Mārīte sacīja, ka Dievs palīdz, ja mēs Viņam uzticamies, lūdzam, tad dod spēku, un viņa joprojām turpina dedzīgi lūgt gan par savu, gan meitas ģimeni. Savu liecību viņa noslēdza ar dziesmu „Liels brīnums”. Varam paļauties uz Debess Tēvu. Viņš palīdzēs visās lietās, ja mēs būsime kopā ar Viņu – tā Mārīte. Dievs parāda risinājumus problēmām, ja to lūdzam.

Konstantīns Reznikovs uzaicināja katru ģimeni atbildēt uz jautājumu par galveno problēmu viņu ģimenēs. Visas ģimenes kā viena atbildēja, ka tas ir bezdarbs. Ko darīt? Izveidojās diskusijas, kurās kopīgi meklējām

iespējas, kā ģimenēm palīdzēt atrisināt šo bezdarba problēmu.

Ar to pasākums vēl nebeidzās. Visi klātesošie tika aicināti uz tēju, bet trūcīgās daudzbērnu ģimenes pēc tējas iemalkošanas varēja saņemt pārtikas pakas un apģērbu. Dāvanu izdalīšana

Pirmajā rindā no kreisās puses Zane Brovacka – Aizkraukles novada sociālā dienesta darbiniece kopā ar trūcīgajām daudzbērnu ģimenēm.

bija brīnišķīgs pasākums ģimeņu dzīvē, jo viņu ikdiena ir smaga.

Pēc viesošanās Aizkrauklē viesi no Zviedrijas un ADRA pārstāvji Mārītes pavadībā apmeklēja Kokneses pilsdrupas Kokneses novada Daugavas krastā un trūcīgo daudzbērnu ģimeni Aiviekstes pagasta Pļaviņu novadā.

JĀDZĪVO! Dzīve nav rožu lauks, bet ceļi un krustceļi, pagriezieni un līkumi... Un ne vienmēr mēs katrs bez citu pasniegtās rokas varam tikt ar to galā. Tādēļ ir tik svarīgi, kad otram ir ļoti smagi, viņam palīdzēt! Spēcināt emocionāli, atbalstīt materiāli vai kā citādi. Palīdzot nav jārēķina ne pāterētais laiks, ne nauda. Ir jāpalīdz, un mēs to centīsimies darīt, jo dzīves grūtību dienā šodien ir tik daudz!

PIRMĀ NEDĒĻA

TICĪGS ZINĀTNIEKS LASA 1. MOZUS GRĀMATU^a

L.Dž. Gibsons, Ģeozinātnes Pētniecības Institūts

Adventisti ir apņēmušies izplatīt Labo vēsti („evanģēliju”) par Dieva mīlestības raksturu un Viņa plānu glābt cilvēci no viņu slikto izvēļu rezultātiem. Atklāsmes 14:6 radīšana atainota kā daļa no evanģēlija, kas paredzēts sludināšanai visā pasaulē. Līdz ar to adventistu izpratne par radīšanu saistīta ar to, kā radīšanas stāsts atklāj Labo vēsti par Dievu.

Svētajos Rakstos atklāts, ka radīšana bija pārdabisks process; tātad mūsu uzskatus par pirmsākumiem veido bībeliskais stāstījums. 1.Mozus grāmata uzskatāma par galveno radīšanas atainojuma tekstu Svētajos Rakstos, tādēļ arī adventistu pieeja pirmsākumam sākas tieši ar 1.Mozus grāmatu. Bībelē sniegts vien ieskats radīšanas procesos, un šis teksts, šķiet, rakstīts kā fenomenoloģisks (balstīts uz redzamo) nevis tehnisks notikumu izklāsts. Tādēļ šajā stāstījumā ir vairāki aspekti, kurus iespējams dažādi tulkot un saprast.

Arī dabā atrodamā informācija par pirmsākumu, bet vismaz trīs iemeslu dēļ šo informāciju ir grūti tulkot. Pārdabiska aktivitāte mums var būt nesaprotama. Grēka ietekmes dēļ ir izmainījusies daba. Cilvēki bieži izvēlas nepareizus dabas skaidrojumus. Tādējādi, lai gan dabā atrodami pierādījumi ir jāņem vērā, adventistu pieejai pirmsākumam kā pamatam jābūt tieši Svētajiem Rakstiem. Nevajadzētu pilnībā ignorēt dabas pētījumus, jo tas var palīdzēt noskaidrot dažus tekstā nesaprotamos aspektus. Tomēr, pat izpētot Svētos Rakstus un dabu, joprojām paliek vairāki neatbildēti noslēpumi. Neviena cilvēks nebija radīšanas liecinieks. Pēc Ādama radīja Ievu, bet arī viņš šo procesu neredzēja; tobrīd viņš bija bezsamaņā. Svētie Raksti ir labākais avots, kā izzināt, kas tieši tad notika. Taču pat Bībelē sniegts tikai neliels ieskats. Stāstījumā ir vairāki aspekti, kurus varētu tulkot dažādi, tomēr kopaina ir visiem saprotama. Turpinājumā iztirzāsim vairākus nozīmīgus jautājumus.

1Mozus 1:1: Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi.

Kad bija iesākums? Mēs nezinām datumu, taču, pamatojoties uz Mateja 24:21 un Jāņa 1:1-3, zinām, ka pasaulei bija iesākums. Par to liecina arī radioaktivitātes sākuma noteikšanas iespējamība. Ja pasaule būtu mūžīga, akmeņos nevarētu atrast radioaktivitātes klātbūtni. Turklāt pasaulei piemīt īpašības, kas norāda uz pēkšņu sākumu, lai gan daži zinātnieki šādu iespēju noraida.

Dievs eksistēja pirms visa pārējā – pirms Visuma un laika. Mēs laika gaitu atpazīstam pēc notikumiem Visumā. Ja nebūtu Visuma, mēs nevarētu novērot dažādus notikumus, tādēļ nebūtu laika. Tātad bija jābūt arī laika un Visuma iesākumam, un Dievs bija klātesošs šajā iesākumā.

Kurš ir Radītājs? Jēzus ir Radītājs. Jāņa 1:1-3 sacīts, ka visu radīja VĀRDS, saturā norādīts kā Jēzus Kristus. Nosaukums „Vārds” apraksta Dieva varu:

Jesajas 55:11 „Tāpat tas ir ar Manu vārdu, kas iziet no Manas mutes. Tas neatgriezīsies pie Manis tukšā, bet tam jāizdara tas, ko Es vēlos, un jāizpilda savs uzdevums, kādēļ Es to sūtīju.”

Ebrejiem 1:2,3 „Šinīs pēdīgajās dienās uz mums [Dievs] ir runājis caur Dēlu, ko Viņš ir iecēlis par visu lietu mantinieku, caur ko Viņš arī pasauli radījis. Tas, būdams Viņa godības atspulgs un būtības attēls, nesdams visas lietas ar Savu spēcīgo vārdu un izpildījis šķīstīšanu no grēkiem.”

Šīs rakstu vietas norāda, ka Jēzus izveidoja pasauli ar Sava vārda spēku.

Kas tika radīts? „Dievs radīja debesis un zemi.” Viedokļi par to, ko tas nozīmē, atšķiras. Daži pētnieki uzskata, ka „debess un zeme” norāda uz visu Visumu, turpretī citi uzskata, ka tas domāts tikai par mūsu pasauli. Izvirzītas vismaz trīs versijas.^b

- Daži uzskata, ka 1Moz. 1:1 attiecināms uz Visuma radīšanu kādā nenosakāmā laikā pagātnē, bet radīšanas nedēļa norisinājās vēlākā periodā. (Plaisu teorija)
- Daži 1Moz. 1:1 uzskata par radīšanas nedēļas ievadu un to attiecina vienīgi uz mūsu pasauli.
- Citi 1Moz. 1:1 uzskata par Visuma radīšanas aprakstu radīšanas nedēļas ietvaros.

Tiesām, šķiet, ka mūsu pasaule nebija pirmā radītā Visuma daļa. Mūsu pasaules radīšanu apsveica „Dieva dēlu” (Īj. 38:4-7) dziedāšanas. Varētu uzskatīt, ka šie „Dieva dēli” ir pasaļu pārstāvji (Īj.1:6). Tas šķietami norāda uz citu pasaļu jau pastāvēšanu, vadoties pēc kā drīzāk būtu

jāizvēlas variants A vai variants B.^c šo iespēju pastiprina arī fiziskie pierādījumi – novērotās zvaigznes, kas ir tik tālu, ka, lai to gaisma sasniegtu mūsu pasauli, nepieciešami miljoniem gadu.

Kā Dievs radīja? Netiek atklāts fiziskais mehānisms, kā Dievs radīja, tādēļ nav precīzi zināms, kā tas notika. Tomēr zinām, ka Viņš to paveica ar Sava vārda spēku (1Moz. 1:3; Ps. 33:6; Ebr. 11:3). Radīšana pavēlot plašāk zināma kā „dekrēta” radīšana. Šķiet, ka „dekrēta” radīšana ir būtiska bībelisko mācību par pirmsākumu sastāvdaļa. Jēzus radīja pasauli, izmantojot Sava vārda spēku. Tas norāda uz mērķi vai nolūku, un zinātnieki aizvien vairāk atzīst, ka pasaule, šķiet, iepriekš plānota un dizainēta.

1Moz. 1:2: Bet zeme bija neiztaisīta (bez formas) un tukša (nepiepildīta), un tumsa bija pār dziļumiem, un Dieva Gars lidinājās pār ūdeņiem.

Viedokļi par šīs rakstu vietas nozīmi ir atšķirīgi.^d

- Daži uzskata, ka tas nozīmē, ka pasaule tika radīta sensenos laikos, ka tā nebija daļa no radīšanas nedēļas. Tā bija tumša un bez dzīvības, līdz norisinājās 1. Mozus grāmatā aprakstītā radīšana. Tā tiek dēvēta par „pasīvo plaisu” teoriju.
- Citi uzskata, ka teksts attiecināms uz īso laika periodu starp sākotnējo radīšanu, kas aprakstīta 1. pantā, un 3. pantā aprakstīto gaismas radīšanu.
- Trešais uzskats („aktīvā plaisu” teorija) ir, ka Dievs neradītu pasauli haosā, tādēļ pasaule droši vien kļuva „neiztaisīta un tukša” pēc kādas iepriekšējas radīšanas.

Abu pirmo versiju atbalstītāji varētu rast atbalstu savām izvirzītajām teorijām Elenas Vaitas darbos, tomēr šis jautājums joprojām paliek atklāts. Trešajam viedoklim nav pamatojuma bībeliskajos tekstos, tādēļ to šajā rakstā vairs neiztirzāsim.

Kādēļ Dievs radītu pasauli, kas nav pilnībā izveidota? Viņš droši vien varēja to radīt uzreiz, vienā mirklī, uzreiz piepildītu. Tā vietā Viņš radīja, izmantojot virkni soļu, kas kopumā aizņēma sešas dienas. Neapgalvoju, ka izprotu Dieva domas šajā jautājumā, bet mani patiešām iespaido radīšanas stāsta netiešā norāde: Dievam bija plāns. Rūpīgi plānotā, soli pa solim veidotā radīšanas secība norāda uz Radītāja pārdomātu izvēli. Vispirms zeme tika sagatavota dzīvības atbalstam, tad to piepildīja ar dzīvām radībām. Šī secība bija veidota kārtīgi un ar konkrētu mērķi.

Daži pētnieki^e izvirzījuši teoriju, ka stāstījumā pastāv zināma struktūra: pirmajās trīs dienās tika „veidota zeme”, lai varētu atbalstīt un uzturēt dzīvību, tad nākamajās trīs dienās tā tika „piepildīta”. Tiek vilkta paralēle starp 1. dienu (gaismu) un 4. dienu (sauli); starp 2. dienu (atmosfēru, gaisu) un 5. dienu (lidojošiem dzīvniekiem); un starp 3. dienu (sauszemi un augiem) un 6. dienu (sauszemes dzīvniekiem). Tomēr, manuprāt, šīs paralēles ir visnotaļ nepilnīgas (piem., 3. diena tika radīti ūdeņi un jūras, bet tos piepildīja 5. dienā), kas norāda, ka stāstījuma struktūra balstījās uz reālajiem notikumu secības, nevis mākslīgi veidotām sakarībām, lai pielāgotos iepriekšminētajam paralēlismam.

PASAULES VEIDOŠANA: GATAVOŠANĀS DZĪVĪBAI

Pirmā diena^f

Un Dievs sacīja: „Lai top gaisma.” Un gaisma tapa.

Pirmajā dienā pasaulei tika radīta gaisma. Nav zināms, kā radās gaisma. Pastāv vismaz trīs iespējamās versijas.^g

- Pirmajā dienā radītā gaisma bija Dieva klātbūtnes gaisam. Saule radās tikai 4. dienā, kad Dievs to radīja.
- Pirmajā dienā radītā gaisma nāca no saules. Saule tika radīta kopā ar pasauli, „iesākumā”.
- Pirmajā dienā radītā gaisma radās no cita avota, piemēram, no supernovas vai kāda cita astronomiska notikuma.

Pirmās versijas pamatojums varētu norādīt uz Bībeles tekstiem, kur minēts, ka gaisma nāk no Dieva (piem., Jes. 60:20; Atkl. 21:23; Atkl. 22:5). No otras puses raugoties, otrā versija varētu būt balstīta uz atsauci par katras dienas vakaru un rītu (piem., 1Moz. 1:5), kā arī Elenas Vaitas apgalvojumu, ka radīšanas dienas iezīmēja saules lēkšana un rietšana.^h Trešā iespēja vēl nav nopietni izpētīta, bet šeit pieminēta, lai lasītājam atgādinātu, ka Dievam ir līdzekļi un metodes, par kurām mēs, iespējams, neko nezinām. Visi trīs skaidrojumi liekas saskaņā ar Svēto Rakstu mācībām. Šis jautājums sīkāk iztirzāts sadaļā par ceturto dienu.

Otrā diena:

Tad Dievs sacīja: „Lai top velve ūdeņu vidū, kas lai šķir ūdeņus no ūdeņiem.” Un Dievs radīja velvi un šķīra ūdeņus, kas zem velves, no ūdeņiem virs velves. Un tā tapa. Un Dievs nosauca velvi: debesis.

Otrajā dienā tika radīta „velve” jeb „debesis”. Tā noteikta kā vieta starp ūdens līmeņiem, kas, kā varam pieņemt, ir zemes virsmas ūdeņi un mākoņi. Tos atdala atmosfēra, kas tika radīta otrajā dienā.

Daži apgalvo, ka „debesis” attiecināmas uz visu zvaigžņoto visumu, jo arī saule bija „debesīs”. Tomēr šo tekstu var uztvert arī kā fenomenoloģisku aprakstu, jo saule parādījās tajā pašā vidē, kur lidoja putni. Citu pasaulu pastāvēšana pirms mūsu pasaules (Īj. 38:4-7) norādītu uz uzskatu, ka „debesis” attiecināmas uz ierobežotāku reģionu. Nešķiet nepieciešams pieņemt, ka viss Visums atdala mūsu okeānus no ūdens, kas atrodas virs debesīm.

Citi apgalvo, ka apzīmējums „debesis” norāda, ka ebreji ticēja, ka zeme ir plakana virsma, kuru atbalsta pīlāri un nosedz metāliska virsma. Tie apgalvo, ka tas atspēko radīšanas stāstu, jo tagad zinām, ka zemi neredz metāliska virsma. Tomēr, lai kādi būtu ebreju uzskati par zemes uzbūvi, uz zemes esošos ūdeņus no mākoņiem nošķir atmosfēra, un tas norāda, ka ir pamats uzskatīt, ka otrajā dienā tika radīta atmosfēra.ⁱ Ievērojiet, ka Dievs velvi nosauca par „debesīm”.

Trešā diena, 1. daļa

Tad Dievs sacīja: “Lai saplūst vienkopus ūdeņi, kas zem debesīm, ka sausums taptu redzams.” Un tā tapa. Un Dievs nosauca sausumu: zeme, – bet ūdeņu krājumu nosauca: jūras. Un Dievs redzēja to labu esam.

Trešajā dienā tika apvienoti zemes ūdeņi, radot „jūras,” un atklājot sauszemi, kuru Dievs nosauca par „zemi”.

Ievērojiet, ka šeit vārds „zeme” attiecināms burtiski uz zemi, nevis visu pasauli. Tika izveidotas debesis, zeme un jūras, un sagatavotas dzīvo organismu uzņemšanai. Pēc tam tās tika piepildītas.

PASAULES „PIEPILDĪŠANA”

Trešā diena, 2. daļa

Tad Dievs sacīja: „Lai zeme izdod zāli un augus, kas sēklu nes, un augļu kokus, kas augļus nes, pēc savas kārtas, kam sēkla sevī, virs zemes.” Un tā tapa.

Trešajā diena tika radīta veģetācija. Ievērojiet, ka tika radīti dažādi augļu koki, katram no tiem bija savi augļi un tajos – attiecīgi īpašas sēklas. Daži izteikuši minējumu, ka ir pieminēti trīs augu veidi: „zāle”, „augi, kas sēklu nes”, kā arī „augļu koki”. Citi uzskata, ka veģetācija, jeb „zāle” ir vispārējs termins, un tika radīti vien divi augu veidi. Nevieni no skaidrojumiem nešķiet teoloģiski nozīmīgi.

Šajā tekstā pirmo reizi tiek minēta frāze „pēc savas kārtas”. Šo frāzi bieži tulko kā dievišķo pavēli vairoties, līdzīgi kā tas tika izteikts vecākiem. Tomēr šeit nav norāžu, ka tā būtu šāda veida pavēle. Lai gan ātri pamanāms, ka bērni līdzinās saviem vecākiem, Bībelē nav konkrētas dievišķas pavēles, ka tā tam ir jābūt. Šajā tekstā frāze „pēc savas kārtas” varētu norādīt uz to, ka katram ir sava veida sēkla. Līdz ar to viena auga atvases varētu atšķirt no citu augu atvasēm. Interesanti, ka, šķiet, ebreji neuzskatīja, ka augi ir dzīvi organismi, līdz ar to viņi arī neuzskatīja, ka augu „nāvei” būtu kāda morāla nozīme.

Ceturtdā diena

Tad Dievs sacīja: „Lai top spīdekļi debess velvē, lai šķirtu dienu no nakts, un tie lai ir par zīmēm un laikiem, un dienām, un gadiem, un tie lai ir par spīdekļiem debess velvē gaismot pār zemi.” Un tā tapa. Tad Dievs radīja divus lielus spīdekļus: lielāko spīdekli, lai valdītu dienu, un mazāko spīdekli, lai valdītu nakti, un zvaigznes radīja.

Visticamāk, par ceturto dienu ir bijušas vissīvākās cīņas un viedokļu dalīšanās. Ir izvirzītas vismaz trīs teorijas.¹

- Saule un mēness tika radīti tikai ceturtajā dienā. Pirms tā pasauli apgaismoja Dieva klātbūtne. Vakars un rīts radās, pasaulei rotējot Dieva klātbūtnē.
- Saule un mēness eksistēja pirms ceturtais dienās, bet tos aizsedza bieži, tumši mākoņi. Pirmajā dienā šie mākoņi tika daļēji izgaiņāti, lai nodrošinātu gaismu, bet saule kā tāda vēl nebija redzama tāpat kā šodien, mākoņainās dienās, ir tikai nojausma par saules klātesamību. Saule un mēness pirmo reizi tika atklāti skatam ceturtajā dienā.
- Saule un mēness pastāvēja pirms ceturtais radīšanas dienas, un tos droši vien varēja redzēt visu radīšanas dienu laikā. Ceturtajā dienā tie tika nozīmēti „šķirt dienu no nakts, un tie lai ir par zīmēm un laikiem, un dienām, un gadiem”.

Nešķiet, ka šajā tekstā varētu atrast norādes, kura no versijām ir pareizā. Mēs nezinām šīs mīklas atbildi. Jebkurā gadījumā, Dievs ir saules un mēness Radītājs. Ceturtajā dienā norisinājās notikumi, kuros saule un mēness tika iecelti par norādēm, lai nošķirtu laika vienības, kā arī kalpotu par Dieva noteiktām brīdinājuma zīmēm.

Vai ceturtajā dienā tika radītas arī zvaigznes? Tekstā nav konkrētu norāžu par zvaigžņu radīšanas laiku. Arī par šo jau-

tājumu ir izvirzītas vismaz trīs versijas:

- Zvaigznes tika radītas ceturtajā dienā.
- Dievs radīja zvaigznes; nav norādīts to konkrēts radīšanas laiks.
- Dievs radīja mēnesi, lai tas „valdītu pār zvaigžņoto nakti”.²

Tā kā šī teksta oriģinālā ebreju valodā nav minēts konkrēts laiks, tas atstāj vietu zināmām spekulācijām. Tādu zvaigžņu redzamība, kas atrodas vairāk nekā 10000 gaismas gadu no mūsu planētas, šķiet, norādām uz versiju B vai versiju C.

Piektā diena

Dievs sacīja: „Lai ūdeņos mudžēt mudž dzīvu radījumu pulki, un putni lai lido pār zemi, pār debess velvi.” Un Dievs radīja lielus jūras zvērus un visus dzīvus radījumus, kas rāpo un pulkiem mudž ūdeņos, pēc to kārtas un ikvienu spārnainu putnu pēc savas kārtas. Un Dievs redzēja to labu esam. Un Dievs svētīja tos, sacīdams: „Vaislojieties un vairojieties, un piepildiet ūdeņus jūrā, un putni lai vairojas virs zemes.”

Šī rakstu vieta attiecināma uz ūdens un gaisa piepildīšanu ar dzīvām būtnēm. Šeit atkal parādās frāze „pēc savas kārtas.” Ievērojiet, ka putniem un jūras dzīvniekiem tika pavēlēts: „Vaislojieties un vairojieties, un piepildiet ūdeņus jūrā, un putni lai vairojas virs zemes.” Nav teikts, vai šī vairošanās turpinātos, kad zeme būtu piepildīta. Iespējams, ka līdz ar dievišķā mērķa piepildīšanu vairošanās būtu apstājusies.

Sestā diena, 1. daļa

Tad Dievs sacīja: „Lai zeme izdod dzīvus radījumus pēc viņu kārtas, lopus, rāpuļus un zemes zvērus pēc viņu kārtas.” Un tā tapa.

Tajā laikā zemes virsmu („zemi”) apdzīvoja dažādas dzīvas būtnes. Atkal minēts, ka zvēri tika radīti „pēc viņu kārtas”. Vienlaicīgi tika radīti dažādi radījumu veidi, un vērā ņemama bioloģiskā daudzveidība pastāvēja jau no paša pasaules sākuma. Lai gan ebreju valodā būtu iespējams paust evolūcijas principu idejas, nekas nav teikts par to, ka bioloģiskā daudzība būtu radusies evolūcijas ceļā no vienas konkrētas sākotnējas sugas.

Sestā diena, 2. daļa

Tad Dievs sacīja: „Darīsim cilvēku pēc mūsu tēla un pēc mūsu līdzības; tie lai valda pār zivīm jūrā un pār putniem gaisā, un pār lopiem, un pār visu zemi un visiem rāpuļiem, kas rāpo zemes virsū.”

Šī rakstu vieta ir loģiskais pamats daudzām Svēto Rakstu mācībām. Cilvēki ir īpaši. Vienīgi cilvēki tapa radīti Dieva līdzībā. Tikai cilvēkiem tika piešķirta pārvaldība pār dabu un uzticēta atbildība to gudri pārvaldīt. Bībelē uzsvērta cilvēku atšķirīgā daba salīdzinājumā ar citiem dzīvniekiem. Arī zinātnieki ievērojuši cilvēku unikalitāti, īpaši attiecībā uz prātu. „Es jums esmu devis visus augus, kas nes sēklu, kas vien ir zemes virsū, un visus kokus, kas augļus nes, kam sēkla sevī; tie lai jums būtu par ēdamo. Bet visiem zemes zvēriem un visiem putniem gaisā, un visiem rāpuļiem, kas rāpo pa zemes virsu, kam dzīvība, Es dodu visu zaļo zāli par barību.” Augi tika radīti kā cilvēku un dzīvnieku barības avots. Nekas netiek minēts par izstumšanu jeb iznīkšanu, kas ir vēl viens iemesls, kādēļ es sliecos par labu idejai, ka vairošanās būtu beigusies, kad zeme būtu pilna, un nāve vispār nebūtu

nepieciešama.

Šajā brīdī zeme bija izveidota un piepildīta. Katrs radīšanas darbs bija sagatavojis ceļu nākamajam. Ir redzams Dieva radīšanas mērķis: vīrieša un sievietes radīšana Dieva līdzībā. Radīšanas stāsta kulminācija, sabata iedibināšana, aprakstīta 1Moz. 2:2-3.

DIEVA UN CILVĒKU SADRAUDZĪBA

Septītā diena

Un Dievs pabeidza septītajā dienā Savu darbu, ko Viņš bija darījis, un atdusējās septītajā dienā no visa Sava darba, ko bija darījis. Un Dievs svētīja septīto dienu un iesvētīja to, jo Viņš tanī atdusējās no visa Sava darba, ko radīdams bija darījis.

Radīšana tika pabeigta līdz ar sabata radīšanu. Sabats bija Dieva un cilvēku sadraudzības diena. Iespējams, tieši tādēļ Dievs pasauli radīja sešu dienu laikā, nevis visu uzreiz. Iedibinot septiņu dienu ciklu, kurā septītā diena ir paredzēta kā sadraudzības un pielūgsmes diena, Dievs atklāja Savu radīšanas mērķi – Viņš vēlējas draudzību ar mums. 1.Mozus grāmatas stāstījumā norādīts, ka tiek pildīts konkrēts plāns. Dievam ir plāns – draudzība ar mums. Šo plānu pārtraucis grēks, bet tas tiks turpināts, kad radīs jauno zemi.

BĪBELISKĀ RADĪŠANA: LABĀ VĒSTS

Atklāsmes 14:6 aprakstīts evaņģēliju sludinošs eņģelis, kurš saka: „Pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus.” Kādēļ Bībelē aprakstītais radīšanas stāsts ir daļa no Atklāsmes 14:6 aprakstītās labās vēsts?¹ Kuri stāsta elementi ir īpaši nozīmīgi, atklājot Dievu kā mīlošu Radītāju?

Iedomājieties daudzu cilvēku izdaudzināto skumdošo stāstu par mūsu izcelsmi, kam viņi arī tic. Pamatojoties uz šo stāstu, cilvēki ir ilgstošas izturīgāko sāncensības un cīņas par izdzīvošanu rezultāts. Mēs esam dzīvnieku pēcteči, kas kļuvuši intelligentāki un labāk pielāgojušies dzīvošanas videi nekā priekšteči. Katra suga, mainoties videi, ieskaitot mūsējo, ir lemta izmiršanai, dodot vietu jaunākai sugai. Daudzi zinātnieki, kuri šo teoriju pieņēmuši, secinājuši, ka nav tāda mīloša Dieva kā atainots Bībelē. Iespējams, tas ir viens no iemesliem, kādēļ tik daudz zinātnieku izturas skeptiski pret kristietību.

Daudzi kristieši nav gatavi pieņemt visu evolūcijas teoriju, tādēļ to cenšas modificēt, pūloties to padarīt ciešamāku. Viņi ierosinājuši ideju, ka evolūcija ir Dieva izvēlēts radīšanas process. Diemžēl tas šo situāciju vienīgi pasliktina. Tā vietā, lai apgalvotu, ka Dieva nav, Dievs tiek pasniegts kā ļaunuma iemiesojums.² Teistiskās evolūcijas teorija nosaka, ka izstumšana, izmiršana un ciešanas ir ilgušas miljoniem gadu pirms cilvēku, kuri var grēkot, rašanās. Nāve uzskatāma nevis par ienaidnieku, kas jāiznīcina, bet gan par attīstības varu. Šīs teorijas atbalstītāji ir spiesti apgalvot, ka Bībelē aprakstītais Dievs izvēlējis Savu radību balstīt uz sāncensības principu, kurā spēcīgie iznīcina vājākos. No šāda skatupunkta raugoties, par nāvi un ciešanām ir atbildīgs Dievs, nevis cilvēks. Tā nav laba vēsts tiem, kuri cer uz labāku dzīvi jaunajā zemē.

Izprotot teistiskās evolūcijas teorijas plašo ietekmi un nozīmi, sapratīsim, kādēļ Bībeles radīšanas stāsts ir tik labas ziņas. Pirmkārt, balstoties uz radīšanas stāstā atklāto, ir labi apzināties, ka Radītājam ir pilnīga vara pār dabu. Tā kā Dievam piemīt neierobežots spēks, mēs varam Viņam uzticēt

savas dzīves vadību. Mēs varam Viņu pielūgt, apzinoties, ka, ja tā būs labāk, Viņš varēs iejaukties. Ja radīšana tiktu veikta ilgstoša perioda laikā, ar soli pa solim veiktām izmaiņām, kā gan mēs varētu uzticēties Dieva spējam piedalīties mūsu dzīvē? Tas, ka Dievs radīja uzreiz, ir laba vēsts.

Radīšanas nedēļas noslēgumā Dievs pasludina pasauli par labu esam. Tas ir svarīgs labās vēsts par Dievu aspekts, jo parāda, ka Viņš neradīja pasauli tādu, kāda tā ir šodien. Dieva griba labai aprakstīta tādās rakstu vietās kā Jes. 11:6-9; Jes. 65:17-25; Atkl. 21:1-4; Atkl. 22:1-5. Tiks iznīcināta nāve un sāpes, izmiršana un konflikti, un tiks iedibināta mierpilna valstība.

Labā vēsts ir, ka Dievs mūsu pasaulei deva labu iesākumu, un, tiklīdz tas būs iespējams, nepārkāpjot mūsu izvēles brīvību, atkal to atjaunos tās labajā, sākotnējā stadijā. Labā vēsts ietver arī citas atziņas no 1Moz. 1. Septītās dienas sabats ir iknedēļas atgādinājums par mūsu izcelsmi un attiecībām ar mīlošo Radītāju. Tas ir ticības Dieva radošajam spēkam simbols. Arī sabats ir daļa no labās vēsts.

SECINĀJUMI

Šeit atainotajā skatījumā mūsu izcelsmes stāsts ir neatņemama mūsu izpratnes par sevi un savu pasauli daļa. Lai gan ir daudz radīšanas detaļu un aspektu, kurus līdz galam neizprotam, 1.Mozus grāmatā aprakstītais stāsts par iesākumu sniedz loģisku pamatojumu evaņģēlijam. Gan zinātne, gan Svētie Raksti ietver daudz noslēpumu, bet mēs redzam pietiekami, lai saprastu, ka radīšana ir mīloša Radītāja ar nolūku veiktas pārdabiskas rīcības rezultāts, un mēs šo Labo vēsti varam darīt zināmu arī citiem.

a Šī lekcija tika prezentēta 26.Ticības un apmācību seminārā, kas 2000. gada 16.- 28. jūlijā norisinājās Lomalindā, Kalifornijā. Šajā rakstā citēti vienīgi adventistu autori. Vispār pieejamā literatūra ietver plašu autoru un tēmu spektru. Adventista rakstīts darbs par daudziem šeit minētajiem jautājumiem no cita skatupunkta ir: Herr, Larry G. 1982. „Genesis One in historical – critical perspective.” Spectrum 13(2):51-62. Saraksts ar atsauksmēm par 1. Mozus grāmatas nozīmēm, ko sarakstījuši adventistu teolologi, atrodams: http://www.grisda.org/resources/ref_theosda.htm

b Andreassen, N-E. 1981. „The word ‘earth’ in Genesis 1:1. Origins.” Dzijākiem šīs rakstu vietas pētījumiem skat. Hase, Gerhard F. 1971. „Recent translations of Genesis 1:1, a critical look.” „Bible Translator”, 22:154-167.

c Elena Vaita skaidri norādījusi, ka jau pirms mūsu pasaules radīšanas eksistēja arī citas pasaules. (piem., „Sentēvi un pravieši,” 41. lpp.)

d Widmer, Myron. 1992. „Older than creation week?” „Adventist Review”, 169 (13. augusts):4.

e Piemēram, skat. Weiss, H. 1979. „Genesis, Chapter One: A theological statement.” „Spectrum 9” (4): 54-62; Davidson, R.M. 1987. „The theology of creation.” Nepublicēts manuskripts uzrunai, kas prezentēta 1987. gada 17. jūlijā Ģeozinātnes Luaka skolā NAD skolotājiem, kas norisinājās Braienhedā, Jūtā.

f Ir pretrunīgi tulkojumi vārdam „diena”. Veiksmīga šī aspekta analīze aprakstīta: Hasel, G.F. 1994. „The ‘days’ of creation in Genesis 1: Literal ‘days’ or figurative ‘periods/epochs’ of time?” („Origins”, 21:5-38).

g Herr, Larry G. 1985. „Why (and how) was light created before the sun?” („Adventist Review”, 162 [November 21]:8-9.) Skat arī Roth, A.A. 1998. „Origins: Linking science and Scripture” (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing.)

h Elena Vaita, „Liecības mācītājiem,” 135.-136. lpp. [org. tulk.]

i Citādāks skatījums atainots Herr, 1982 (skat. 1. piez.)

j Skat. 7. atsauci.

k Veiksmīgs šī jautājuma skaidrojams atrodams: House, Colin L. 1987. „Some notes on translating [„and the stars”] in Genesis 1:16” (Andrews University Seminary Studies 24:241-248).

l Skat. Baldwin, J.T. 2000. „Creation, Catastrophe and Calvary.” (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing).

m Skat. Gibson, L.J. 1992. „Theistic evolution: Is it for Adventists?” („Ministry”, 65(1):22-25); Terreros, M. 1996. „The Adventists message and the challenge of evolution” (Dialogue, 8(2):11-14)

Vai viesuļvētra Getliņos izveidos LIDMAŠĪNU?

Jautājumus uzdeva Māris Kalsnavs

Roberts Paeglis Latvijas adventistu draudzēs dzirdēts jau vairākkārt. Viņa uzstāšanās un lekcijas, aizstāvēt kreacionisma idejas par Dievu kā pasaules Radītāju, ir aizraujošas. Roberts Paeglis ir LU Cietvielu Fizikas institūta Optometrijas laboratorijas zinātnieks, fizikas doktors.

Iesākumā nedaudz pastāsti, lūdzu, par sevi un savu ticības ceļu.

Cik sevi atceros, jutu, ka Dievs ir un Viņš par mani interesējas. Manā ceļā pie Dieva mani vadīja arī adventistes Elenas Vaitas grāmatas un filmas par radīšanu. Vidusskolā es paklausīju Dieva aicinājumam. Ģimenē apzināti par kristieti kļuvi pirmais, tad arī pārējie. Man par Jēzu liecināja skolas laiku draugs. Šobrīd viņš ir jau doktors bioloģijā, ar sievu un diviem dēliem ir zinātnieks ārzemēs. Pirms gadiem desmit viņš Latvijas Kristīgajā radio vadīja raidījumu par izcelšanos "Genesis".

Dievs Tevi ir apveltījis ar asu prātu un labām spriešanas spējām, un ir palīdzējis Tev izvēlēties arī profesiju. Kādā jomā Tu darbojies ikdienā?

Šodien gatavojos LNT raidījumam. Mēs ar kolēģiem pētīsim, kā pirmklasnieki lasa ābeci. Mans doktora darbs medicīniskajā fizikā bija par cilvēka redzi praktiskos uzdevumos: lasot tekstu, pētot krāsainus attēlus vai vērojot sporta sižetus. Konkrēti, es pētīju acu kustības, uz ko un kā mēs skatāmies un kas mūs piesaista. Esmu apguvis lekcijas par fiziku, bioloģiju, medicīnu, psiholoģiju... Tagad viss noder gan darbā, gan lekcijās par Radīšanu.

Daudzu cilvēku, tostarp kristiešu, izpratnē zinātnieks savā pētnieciskajā darbā balstās uz racionālām lietām, kuras var izmērīt un aprēķināt. Kā Tu savieno šo racionālo pieeju ar iracionālo jeb dievišķo pieeju, kura pakļaujas saviem likumiem? Citiem vārdiem sakot, vai, tavuprāt, zinātne un reliģija ir savienojami jēdzieni?

Pirmais un lielākais zinātnieks ir Dievs. Starp citu, daudzi mūsdienu zinātnes pamatlicēji, piemēram, Ņūtons, Paskāls, Linejs, Pastērs, ticēja dabas likumu Radītājam. Ne visi gan izteicās tik radikāli kā astronoms V. Heršels: „Astronoms, kas nav patiess ticīgais, ir traks.” Fizikā izmanto mērvienības: faradus un faradejus. Savukārt pats elektromagnētisma pamatlicējs M. Faradejs atzina, ka Dieva „neredzamās īpašības, tiklab viņa mūžīgā dievišķība, kopš pasaules radīšanas gara acīm saskatāmas viņa darbos...” (Romiešiem 1:20).

Ko aprēķini liecina par pasaules un dzīvības izcelšanos?

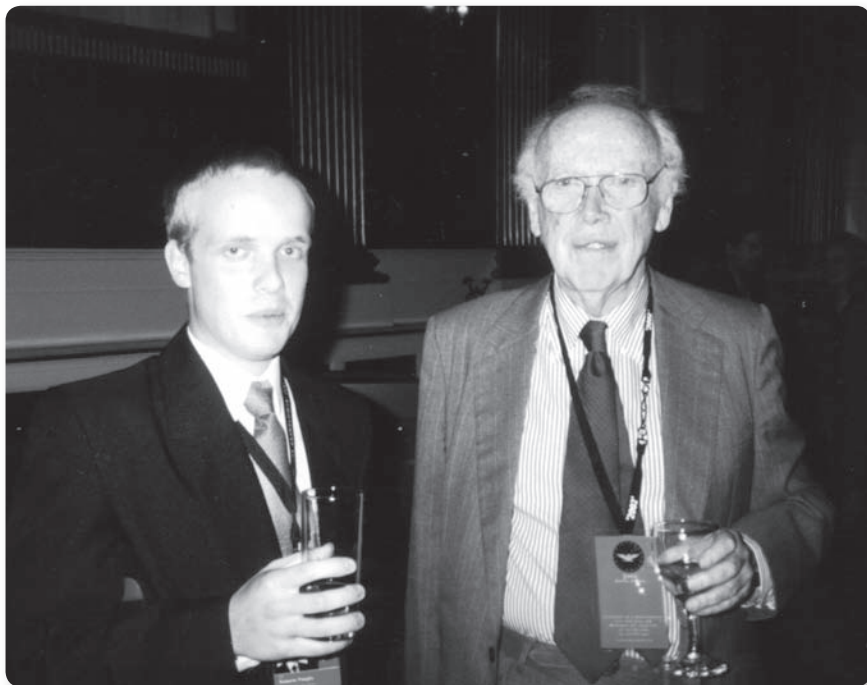
Vai viesuļvētra Getliņos izgāztuvē varētu izveidot pasažieru lidmašīnu Boeing 747? Nesteidziet atbildēt! Tur taču ir visādi materiāli: gan alumīnijs korpusam, gan plastmasa salona apdarei, gan stikls iluminatoriem... Tāpat arī šūnā – vai tad no esošām vielām laika gaitā nevarētu nejauši izveidoties kas sarežģītāks, piemēram, Visuma efektīvākais elektromotors – baktērijas viciņa jeb “miniaturā aste”? Sāksim atbildi ar pašām vielām šūnā. Kā argumentē ķīmiķis, akademiķis Ivars Kalviņš, īsākais zināmais proteīns šūnā sastāv no 239 aminoskābēm. Varbūtība nejauši izveidoties vienkāršākai vielai ir 1 pret 10 pakāpē 29345 jeb nulle, komats, 29344 nulles un viens. Zinātnē

Kopā ar ārstu, adventistu Bendžaminu Kārsonu.

par neiespējamu uzskata notikumu ar varbūtību 1 pret desmit pakāpē 50... Runājam tikai par vienkāršāko proteīnu. Nav nozīmes vairs turpināt

tātes teorijas vienādojumu atbilstību Svētajiem Rakstiem. Arī es reiz domāju, ka 100 miljardi galaktiku nevar būt vidēji 100 000 gaismas gadu

Skolā māca, ka iedzimtības nesēja DNS dubultas spirāles modeli izveidoja zinātnieki Votsons un Kriks. Par atklājumu viņi saņēma Nobela prēmiju. Attēlā redzams Džeimss D. Votsons (pa labi) kopā ar Robertu Paegli.

skaitļot varbūtības rasties sarežģītākām vielām un tām kopā nejauši izveidot motoru. Tāpat ziņa, ka zinātnieku grupa rūpīgi plānotos un stingri kontrolētos laboratorijas apstākļos no pieejamām attīrītām izejvielām izveidojusi gēnus, man liecina par to, ka dzīvības sākumam nepieciešams augsts intelekts.

Mūsu draudzē mēs ar interesi klausījāties Tavās atziņās par zemes radīšanas bibelisko izpratni. Kas Tevi pārliecināja, ka 1. Mozus grāmatā rakstītais nav tikai mīts vai teiksmains apraksts?

Tas laikam ir jautājums par to, cik es vispār uzticos Dievam. Jēzus vaicā, kas ir vieglāk – pateikt paralizētam, ka grēki ir piedoti (ko taču nevar pārbaudīt), vai „celies un staigā”, ko katrs var redzēt. Tāpat ar zinātni, noticu, ka pasaule ir radīta (ar skrejvaboli, kas rūpīgi samērotā ķīmiskā procesā izšļāc verdošu šķidrumu). Tad noticu, ka „ar Viņa brūcēm jūs esat dziedināti” (1. Pētera 2:24).

Vai Tevi nemulsina fakts, ka zemes radīšanas stāstā saule un mēness tiek pieminēti pēc tam, kad Dievs jau bija atšķīris gaismu no tumsas?

Zinātnieks R. Hamfrijs (Humphreys), piemēram, atrod Vispārējās relati-

diometrā, bet gaisma no Andromedas Miglāja nevarētu lidot līdz mums 2 miljonus gadu. Fizikis Hamfrijs norāda, ka esošie mērījumi ir diezgan precīzi. Jādomā par teorijām, kas mērījumus skaidrotu. Radīšanas aizstāvjiem tādas ir! Ir astrofizikas liecības par trim četriem melnajiem caurumiem. Ja kas tiem pietuvojas tuvāk par t.s. notikumu horizontu, tas (pat gaisma) netiek prom. Tā pati teorija paredz t.s. baltos caurumus. Tie izgrūž visu no sevis un neko neielaiž (pat gaismu). Melnajā caurumā gravitācija ir tik liela, ka tā jūkami palēnina laiku. Arī tagad kalnos ir mazāka gravitācija un ātrāks laiks, ko gan nejūtam. Pēc teorijas sākumā Visuma masa bija koncentrēta milzu melnajā caurumā – ūdens lodē-, „un Dieva Gars lidinājās pār ūdeņiem” (1.Mozus 1:1). Dievs Visumu „izpleš kā dzīvojamu telti” (Jesajas 40:22). Tā tapa baltais caurums, uz Zemes radīšana ilga sešas dienas, kaut kur tālu Visums strauji novecoja. Katrā ziņā septītajā dienā Ādams skatījās vakara debesīs un redzēja zvaigznes. Ir arī citi modeļi, kas pieļauj tikai tādu notikumu secību, kā skaidrots Bībelē.

Es zinu, ka Tu tiec ar interesi gaidīts dažādās auditorijās. Kāda ir Tava

vēsts klausītājiem?

Man vēl ne reizi nav bijis referāts par radīšanas zinātniskajiem aspektiem, kas nebeigtos ar klausītāju jautājumiem par ticību. Lai cik es būtu apņēmies runāt par „tīru” zinātni, es zinu, ka man uzdos sasāpējušus jautājumus par to, kāds, manuprāt, ir Radītājs. Tagad gatavoju trīs stundu (divu lekciju) stāstu studentiem par kreacionisma teoriju. Redzēju fotogrāfijas, kurās ir indiāņu zīmējums akmenī, kur inku karotājs jā uz dinosaura. Nekādu 70 miljonu gadu starp abiem. Lekcijas rīkotāji varbūt brīnīsies, es gan ne, ja pēc šīs bildes man vaicās gluži ko citu. Teiksim, vai es ticu: „Kas apliecina, ka Jēzus ir Dieva Dēls, tanī paliek Dievs...” (1.Jāņa 4:15)

Ko Tev nozīmē Dieva Vārds ikdienā?

Intervijās ar “superķirurgu” Bendžaminu Kārsonu (viens no ievērojamākajiem ārstiem, adventistiem, ir pieejama viņa autobiogrāfija krievu val. – red. piezīme) min, ka viņš veicis pasaulē grūtākās “siāmas dvīņu” atdalīšanas operācijas. Lekcijā dzirdēju viņa stāstu par pirmo eksāmenu medicīnā. Profesors B. Kārsonam teicis: “Ben, tev noteikti ir talants. Bet šis talants nav medicīnā. Tāpēc nemoki sevi un citus, un ej prom no šejienes.” Bendžamins Kārsons pēc tam ieslēdzies vannas istabā ar Bībeli un lūdzis: “Dievs, Tu teici, ja kādam trūkst gudrības, lai lūdz no Tevis [Jēkaba 1:5]...” Tagad dr.Kārsons ir starp astoņdesmit deviņām “dzīvajām pasaules legendām” un, starp citu, aizstāv radīšanas teoriju. Tāds ir Dieva Vārds praksē, ja no sirds Viņam uzticas. Man ir bijis gadījums: viens profesors draudēja, ka viņš pat studējot ķīniešu viltības un Staļina biogrāfiju, lai tikai mani “iegāztu”. Un es ar Bībeli katru reizi ieguvu sapratni, ko viņš grib panākt, ko man darīt un ko – nedarīt. Rezultātā visi profesora mēģinājumi pāvērsās man par iespējām. Kad es viegli aizstāvējos, viņš to uztvēra kā personisku traģēdiju... Toties profesors zina, ka esmu kristietis, un viņam ir iespēja vērsties pie Tā, kas ir gudrāks par visiem (velna apsēstajiem) diktatoriem!

Ko Tu novēli AV lasītājiem?

Dievs Tavā dzīvē darbojas visvairāk tad, kad vismazāk tā izskatās. Jēzus krusta nāve dažas stundas izskatījās kā Dieva lielākā sakāve!

Alfrēds Jākobsons
mācītājs emeritus.

DROŠĪBA NĀKOTNEI

Ir pienācis atkal rudens. Tas ir sevišķs laiks, kad kļūst redzams katra darba rezultāts. Ir daudzi, kuri var priecāties par saņemto ražu pēc rūpīga un čakla darba. Taisnība latviešu sakāmvārdam, ka „darbam sūras saknes, bet saldi augļi”. Cik patīkami priecāties un baudīt saldus augļus! Tomēr ir arī tādi, kuriem jāredz savas nolaidības un kūtruma sekas, kad pārņem nedrošība, neziņa par tālāko un jāpiedzīvo vislielākā atkarība no citiem. Šeit apstiprinās cilvēka vislielākā mūļķība un vājums, jo „slinkums saēd cilvēka gribu vairāk nekā rūsa dzelzi” (latviešu sakāmvārds).

Grūtos ekonomiskos apstākļos ir vajadzīga patiesa gudrība, kā pareizi dzīvot, kā, palīdzot citiem, palīdzēt sev. Dievs dod vislabāko padomu, un, ja labprātīgi saskaņojamies ar Dieva gribu, tad Viņa vadībā varam sagaidīt vislabāko iznākumu.

„Kas vasarā sakrāj, ir gudrs, bet, kas ražas ievākšanas laikā guļ, paliek kaunā.” (Sal. pam. 10:5) Salamans bija labs dzīves norīšu un cilvēku raksturu pazinējs, tāpēc viņa atziņas ir patiesas, praktiskas un noderīgas visos laikos. Šī Bībeles vieta runā par to, cik svarīgi būt saprātīgam un čaklam dzīves visās jomās, lai nepiedzīvotu smagas neveiksmes, lielus zaudējumus.

Dievs cilvēkam ir paredzējis darbu kā eksistences nodrošināšanas pamatu, kā visu labu tikumu pasargāšanas līdzekli, kā harmoniskas fiziskās, intelektuālās un garīgās attīstības veicinātāju. Ja apzināmies savu piederību Dievam un atbildību Viņa priekšā, tad godīgs un

čakls darbs pagodina Dievu. „Visu, ko darāt, dariet no sirds, it kā savam Kungam un ne cilvēkiem, jo jūs zināt, ka tas Kungs par atmaksu jums dos debess mantojumu. Jūs jau kalpojat savam Kungam – Kristum.” (Kol. 3:23-24)

Bībele nosoda nolaidību, kūtrumu un bezatbildību, kas ļoti vājina cilvēka gribas spēku un traucē personības vispusīgu attīstību. Piemēram, Salamana pamācības 17:2 – „Gudrs kalps valdīs pār laiskiemiem un sadalīs starp brāļiem mantojumu.”

Dievs uzaicina cilvēku strādāt apzinīgi, godprātīgi visas sešas darba dienas un septītajā baudīt dusu kopā ar Viņu: „Piemini sabata dienu, ka tu to svēti. Sešas dienas tev būs strādāt un padarīt visus savus darbus. Bet septītajā dienā ir sabats, tā Kunga, tava Dieva, dusēšana, tad nebūs tev nekādu darbu darīt [...]” (2. Moz. 20:8-11)

Nav iespējams būt laimīgam svētajā dusas dienā, ja nav godīgi strādāts darba dienās. Tāds cilvēks nav ne tikai izpildījis savu uzdevumu, bet ir sagādājis materiālus un garīgus zaudējumus sev, kā arī apbēdinājis savu Dievu. Viņš ir pieskaitāms pie Dieva baušļu pārkāpējiem.

Dievs vērtīgās atziņas ir atklājis savā radībā, un par tām jebkurš var pārliecināties savas personīgās dzīves pieredzē. Katrs var ieraudzīt, cik patīams ir Bībeles atzinums, kas atbalsojas praktiskajā un garīgajā dzīvē un kas uzrakstīts Gal. 6:7 – „Nepievilieties, Dievs neļaujas apsmieties! Jo, ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus.”

Ir pazīstams teiciens, ka „Dievs dod putniem viņu barību, bet Viņš to nemet viņu ligzdās”.

Sal. pam. 10:5 sacīts, ka vasara ir īpaša darba laiks, kad ir nopietni jā sagatavojas priekšā stāvošajai garajai ziemai, lai būtu pietiekoši krājumi priekšdienām un nebūtu jā aiziet bojā. Neviena dzīvā radība tādu vieglprātību un nolaidību nepieļauj.

Kurš gan nezina, kā sakrāj sev barību, piemēram, vāveres, bites u.c. Cilvēkam, radības kronim, ir iespēja mācīties no brīnišķīgajām grāmatām – Bībeles un dabas. Ja tas nav līdzējis, tad ir jā izbauda savas nepaklausības rūgtās sekas.

Šī rakstu vieta runā par divu tipu cilvēkiem, par viņu attieksmi pret Dievu, pret sevi un pret citiem. Šeit runāts par krasi atšķirīgām rakstura īpašībām. Gudrs cilvēks izmanto īsto laiku, apzinīgi un čakli strādā, saprātīgi plāno un domā par iekrājumu nākošām dienām, lai nenonāktu smagā atkarībā no citiem un bezizejas stāvoklī. Gudrs cilvēks būs bagāti svētīts un nodrošināts. Viņam nebūs jā bīstas no nākotnes, un viņš būs spējīgs palīdzēt arī tiem, kuriem ir sevišķas vajadzības. Satriecoši ir tas, ka ir tik vieglprātīgi, nolaidīgi un kūtri cilvēki, kuri tādā svarīgā laikā atļaujas bezdarbībai. Ebreju valodā „radam ” nozīmē ciešu, cietu miegu, kad cilvēks būtībā neapzinās un neredz savu patieso stāvokli un sevišķās vajadzības. Viņš ir apdraudētā stāvoklī un nespēj palīdzēt citiem. Dieva Vārds nosoda darba spējīga cilvēka kūtrumu: „Jo, kad

„Kas vasarā sakrāj, ir gudrs, bet, kas ražas ievākšanas laikā gul, paliek kaunā.” (Sal. pam. 10:5)

bijām pie jums, mēs noteicām jums: ja kas negrib strādāt, tam arī nebūs ēst. Tagad dzirdam, ka daži jūsu starpā dzīvo nekārtīgi, nestrādādami nekādu darbu, bet tikai nedarbus. Tādiem mēs aizrādām un liekam pie sirds, atsaukdami uz mūsu Kungu Jēzu Kristu, lai viņi klusā garā strādā un ēd savu maizi. Bet jūs, brāļi, nepieķūstat, labu darīdami.” (2Tes. 3:10-13)

Neviena sabiedrība, neviena darba vieta nevar paciest tādu cilvēku, kurš ir slinks un grib dzīvot uz citu rēķina. Tāds cilvēks ir citiem par nastu, apgrūtinājumu. Uz viņu nevar paļauties, un viņš ir tas, kurš liek vilties un ciest zaudējumus. Kūtrais cilvēks biežāk nonāk pie zagšanas, jo viņš ir trūķumā savas nolaidības dēļ. Tāds cilvēks ir piepildīts ar skaudību, kas viņu aptumšo un padara nelaimīgu.

Dievs negrib cilvēka ciešanas un bojāeju. Viņš dod iespēju izvēlēties labāko – uzticēšanos un paklausību Viņam, patiesu labklājību un dzīvību. Tas ir atkarīgs no katra cilvēka personīgās izvēles un ticības.

Paplašinot Sal. pam. 10:5 dotās atziņas un attiecinot tās uz garīgo dzīvi, varam atrast sekojošo:

1) Mēs dzīvojam labvēlīgajā, Dieva dāvātajā žēlastības laikā, kurš ir sevišķi nozīmīgs katram cilvēkam: „Jo Viņš saka: „Labvēlīgā laikā Es tevi paklausīju un pestīšanas dienā Es tev palīdzēju; redzi, tagad ir vislabvēlīgākais laiks; redzi, tagad ir pestīšanas diena” (2Kor.6:2).

2) Šis laiks ir sakrāšanas, ievākšanas darba laiks, kuru nedrīkst nokavēt,

ne arī vieglprātīgi izniekot. Kas tad būtu jāsakrāj? Ne jau laicīgā manta, bet garīgās atziņas un dārgie ticības piedzīvojumi ar Dievu, kuri pacietīgi jāsakrāj no dienas dienā: „Bet krājiet sev mantas debesīs, kur ne kodes, ne rūsa tās nemaitā, un kur zagļi nerok un nezog.” (Mateja 6:19-21)

Apustulis Pāvils varēja droši sacīt: „Bet, kas man bija ieguvums, to es Kristus dēļ esmu uzskatījis par zaudējumu. Bet arī tagad es visu to uzskatu par zaudējumu, salīdzinot ar mana Kunga Kristus Jēzus atziņas visai augsto cildenumu, kura dēļ es visu to esmu zaudējis un uzskatu par mēsliem, lai Kristu iegūtu... Es dzenos pretim mērķim, goda balvai – Dieva debesu aicinājumam Kristū Jēzū.” (Fil. 3:7,8,14)

3) Tādus piedzīvojumus var iegūt tikai pastāvīgā mīlestības sadraudzībā ar Jēzu. Dieva doto dāvanu čakla izlietošana ikdienā un nesavtīga kalpošana citiem mīlestībā ir spēcīgs pierādījums par Svētā Gara darbību. Svētais Gars sagatavo uzticīgo Dieva bērnu Kristus rakstura līdzībā: „Tas Kungs ir Gars. Kur tā Kunga Gars, tur ir brīvība. Bet mēs visi, atsegtām sejām spoguļodamies tā Kunga spožumā, topam pārvērsti Viņa paša līdzībā no spožuma uz spožumu. To dara tā Kunga Gars.” (2Kor. 3:17,18)

4) Garīgā vienaldzība un kūtrums nav ne ar ko attaisnojams. Tāds cilvēks, kurš nevērtē Dieva žēlastības dāvanu, kalpošanas iespējas un neņem vērā izdevīgo laiku, atstāj negatīvu iespaidu uz citiem un pats sevi pazudina: „Un Viņš sacīja uz visiem: „Ja kāds grib

Man sekot, tad tāds lai aizliedz sevi, ik dienas ņem uz sevi savu krustu un staigā Man pakaļ. Jo, kas savu dzīvību gribēs izglābt, tam tā zudīs, bet, kas savu dzīvību Manis dēļ zaudēs, tas to izglābs. Jo ko tas cilvēkam līdz, ka viņš manto visu pasauli un pats sevi pazaudē un samaitā?”” (Lūkas 9:23-25)

Nolaidīgie un garīgi kūtrie beidzot redzēs, cik daudz tie ir zaudējuši, kad neko vairs nevar izmainīt uz mūžību: „Pļauja ir jau pāri, beigusies arī augļu ievākšana, bet glābšanu mēs neiegūvām!” (Jer. 8:20)

5) Turpretī tas ir gudrs, kurš bīstas Dievu, mīl Dievu un savus līdzcilvēkus;

- tas ir gudrs, kurš saprot savas dzīves galveno mērķi;

- tas ir gudrs, kurš zina īsto laiku un to čakli, lietderīgi izmanto;

- tas ir gudrs, kurš paš aizliedzīgi strādā, lai arī kādi ir apstākļi.

6) Tie, kuri Dievu mīl un paklausa, nepazīs un necietīs nekādu trūkumu ne fiziski, ne garīgi. Viņiem būs pastāvīga Dieva klātbūtne un apsardzība. Tie būs Dieva godāti un mīlēti visā mūžībā. Uzticīgie redzēs Dieva godības krāšņumu un Kristus upura nopelna augļus: „Un viņa Kungs sacīja tam: Labi, tu, godīgais un uzticīgais kalps. Tu esi bijis uzticīgs pār mazumu, Es tevi iecelšu pār daudzumu. Ieej sava Kunga priekā!” (Mt. 25: 21)

„Kas ar asarām sēj, tie ar gaviļēm pļaus: viņi aiziet un raud, dārgu sēklu sējai nesdami, bet tiešām – ar prieku viņi atkal nāks un nesīs mājup savus kūlīšus.” (Ps. 126:5-6)

*Sagatavoja Mārīte Lipska,
adventistu LDS bērnu nodaļas
vadītāja.*

Kopā ar lauvām, papagaiļiem, žirafēm, zebrām, ziloņiem UN ARĪ DANIĒLU!

Krā: Vasariņa gan ir jauka!

Krū: Jā, tikai paskrien gan ļoti ātri.

Mamma: Tāpēc, ka parasti tā ir pilna ar dažādiem notikumiem. Kurš notikums šajā vasarā jums bija visjaukākais?

Krā: Es beidzot atkal satiku savu tēti, kurš atgriezās no labu darbu darīšanas Āfrikā. Tas bija brīnišķīgs notikums!

Krū: Man arī par to milzīgs prieks. Un tad vēl tā ceļošana kopā ar draugiem!

Krā: Un dzīvošana dažādos ciemos! Atceries, Krū, bija arī mūsu radnieku – papagaiļu ciems?

Krū: Jā, pilns ar superīgiem papagaiļiem! Man ļoti patika zebras. Viņas bija tik izdomīgas!

Mamma: Nevis izdomīgas, bet ar bagātu iztēli.

Krū: Nu ja, es jau to arī saku! Tie, ar to iztēli, ir izdomīgi – visu ko izdomā! Man ļoti patika ziloņu ciems. Kādi tajā bija izcili ziloņi!

Krā: Un visi tādi draudzīgi. Ar tādiem kopā esi pilnīgā drošībā.

Mamma: Draudzīgas un jaukas bija arī žirafītes.

Krū: Un lauvas nemaz nebija plosīgas!

Mamma: Nevis plosīgas, bet plēsīgas. Tādā, DIEVA dotā notikumā neviens nemaz nevar plēsīgs palikt.

Krū: Nu, vienalga, bet starp tādiem draugiem patiešām ir laba dzīvošana.

Krā: Var iemācīties to, ka būt drosmīgam nemaz nav tik grūti. Es vēlreiz un vēlreiz pārliecinājos, ka visdrošākā un vislabākā dzīve ir tad, ja ir tāds draugs kā DIEVS.

Mamma: Jā, no visām likstām VIŅŠ izglābj savus draugus. DIEVS var pilnīgi visu – gan lauvām mutes aizvērt, gan arī uguni savaldīt.

Krū: Bet gājiens uz lauvas bedri gan bija viens bailīgs pasākums! Mana mazā putna sirds vai pamira aiz bailēm, redzot tās lauvas spīdīgās acis.

Krā: Izskatījās, ka tā kārtīgi bijī nobijies tikai tu. Bērni itin priecīgi vēroja Daniēla izglābšanos lauvas bedrē un priecīgo satikšanos ar ķēniņu.

Krū: Nekā, ķēniņš arī bija nobijies! Nu, vismaz uztraucies viņš bija gan.

Mamma: Jā, Krū, tikai ķēniņš neraizējās par sevi, bet gan par Daniēlu, jo ļoti augstu vērtēja šo DIEVA draugu.

Krū: Protams, visi var atļauties būt drosmīgi. Paskaties, cik bērni un pats ķēniņš ir daudzreiz lielāki par mani – sīku putna bērnu! Lauvas mani norītu kā saulespuķu sēkliņu vienā sekundē! Labi, ka es biju kārtīgi noslēpies somā aiz rāvējslēdzēja.

Krā: Tev, Krū, jācenšas līdzināties Daniēlam un viņa draugiem. Labi gan, ka ir tādi drosminieki.

Krū: Būt drosmīgam nemaz nav tik viegli, ja esi tik sīciņš!

Mamma: Drosmi nu gan nenosaka tas, vai esi augumā liels vai mazs. Visu nosaka tas, cik tev ir godīga, DIEVAM paklausīga un drosmīga sirds.

Krū: To es mēģināšu pa ziemu iemācīties. Aukstumā tās lauvas nav redzētas, un tad drosmīgam būt ir daudz vieglāk.

Mamma: Ikviena var būt drosmīgs gan ziemā, gan vasarā, ja vien ir uzticējies DIEVAM, tāpat kā reiz Daniēls. Un to ir

ļoti labi iemācīties kopā ar draugiem. Gluži kā bērni to darīja šajā vasarā.

Krā: Es ļoti priecājos, ka Dagnija bija tik viesmīlīga, un mēs varējām "Draugu ciematā" būt kopā ar bērniem un viņu

mīļajiem vecākiem, vecvecākiem un draugiem. Būs visu ziemu ko atcerēties.

Mamma: To tev palīdzēs arī fotogrāfijas, kuras vari aplūkot šajā lappusītē:

KRISTUS KARAVĪRS IZVĒLAS GRŪTĀKO!

Egita Kubliņa
Madonas CM klubs.

No 5. līdz 11. jūlijam notika 12. Latvijas Ceļa Meklētāju klubu salidojums. Šīs vasaras pasākumam tika izvēlēta vieta Madonas novada Āronas pagasta „Lejas Jozumos”.

Pasākuma organizatorus, jau braucot skatīties salidojuma vietu, pārsteidza dabas skaistums Madonas novadā. Tik jauka un piemērota vieta salidojumam bija izvēlēta pirmo reizi. Jāpiebilst arī, ka salidojuma vietas saimnieks, mūsu iepriekšējā gada šoferis Zints Bikše, ir ļoti atsaucīgs un pozitīvs cilvēks.

Salidojums pulcēja 117 Ceļa Meklētājus, pusaudžus vecumā no 10 līdz 15 gadiem, no 20 pilsētām, kurās darbojas CM klubi. Madonu godam pārstāvēja 10 pusaudži, tajā skaitā no trim riska ģimenēm. Ar Madonas CM klubu „Lūši” visu ziemu bijām darbojušies mēs – sociālā darbiniece Egita Kubliņa un sociālais pedagogs Mārtiņš Jakovļevs, kas kopā ar profesionālu pavāri Viju Jakovļevu-Kuzminu visu salidojuma laiku bija kopā ar Madonas pusaudžiem. Vēlāk mums pievienojās Rolands Kāpostiņš un sociālā darbiniece Ārija Ikauniece.

Svētbrīžus vadīja mācītājs Adams no Īrijas.

Kā katru gadu, arī šogad programma bija organizēta tā, lai katrs CM varētu apgūt un izpildīt četru nozīmīšu prasības. Tika piedāvātas 14 nozīmīšu programmas, no kurām madoniešu vidū vispopulārākās izrādījās loku šaušana, alpīnisms, filcēšana, sveču liešana, celmlauži jeb izdzīvotāji un ierindas mācība.

Rīta un vakara sanāksmju, un arī visa salidojuma kopīgā tēma bija Kristus karavīrs. Te liela pateicība mācītājam Adamsam par svētbrīžiem un Ingai Priedei, kas pirms gada Amerikā Vispasaules Adventistu Ceļa Meklētāju salidojumā guva iedvesmu uzrakstīt un daudzu mēnešu garumā iestudēt uzvedumu, kas atbilstoši tēmai turpinājās katru vakaru. Kristus karavīrs necīnās pret otru, bet gan cīnās ar sevi, lai spētu otru mīlēt kā sevi pašu. Joprojām ausīs skan vārdi, kas

bieži skanēja no skatuves – „Kristus karavīrs izvēlās ko? - Grūtāko!” Viegļāko ceļu iet ir tradicionāli un neprasa lielu piepūli, bet tieši grūtākais ceļš dod pārmaiņas, virzību uz labāko, izaugsmi un pozitīvu, veselu sabiedrību.

Nometnē sirds derību ar Dievu slēdza 12 jaunieši.

Salidojuma laikā Mārtiņš Jakovļevs veica pētījumu par CM ieguldījumu sabiedrības atveseļošanā. Anketēšanas rezultāti liecina, ka 56% CM ir konfliktējuši ar vecākiem, un 80% no minētajiem gadījumiem CM ir palīdzējis šo problēmu atrisināt. 35% CM ir konfliktējuši ar skolotājiem, un 60% CM ir devis risinājumu. 11% CM ir bijuši likumpārkāpumi, un 75% no minētajiem gadījumiem CM ir atrisinājuši šo problēmu. 80% CM ieguvuši palāvību un ticību uz Dievu. 76% CM ir guvuši pozitīvus draugus, kas pusaudžu vecumā ir ļoti svarīgi. 56% ir iemācījušies kontaktēšanās prasmes, būt draudzīgam. 7% ir bijušas un atrisinātas atkarības problēmas. Divi Madonas kluba dalībnieki atzina, ka CM ir

Uz kristībām Līderes ezerā.

palīdzējuši atbrīvoties no smēķēšanas.

Šis Madonas klubam bija otrais salidojums. Ja iepriekšējā gadā jau pirmajā dienā guvām vairākas traumas pie koka konstrukciju veidošanas, tad šogad bijām daudz organizētāki un izdarījām daudz vairāk un kvalitatīvāk. Prieks, ka CM veido pusaudžus par atbildīgām personībām.

Visjaukākais bija piektdienas vakars, kad bija kristības. Līderes ezerā saulrietā sirds derību ar Dievu slēdza 12

Mācītājs Juris Bite un Kristīne no Madonas kluba.

pusaudži, arī divi madonieši – Kristīne un Alīna. Kristīne jau pirms diviem gadiem Balkānos CM salidojumā kopā ar vēl 60 pusaudžiem izgāja priekšā, apliecinot vēlmi nākotnē tikt kristīta. Šogad lēmums nāca kā pārsteigums manā vārda

dienā. Alīna arī lēmumu pieņēma neilgi pirms salidojuma. Bija pārsteigums, ka uz nākamo gadu kristīties no mūsu kluba pieteicās vēl trīs pusaudži. Kristību vakars un sabata rīta lūgšanu stacijas meža pakalnā atspirdzināja dvēseli, pacēla slavā un pateicībā Dievam pēc karstuma un rūpju pilnās nedēļas.

Latvijas CM vadītāja Guna Rīmane atzina, ka šis salidojums paskrēja ļoti ātri. Dievs bija mūs īpaši sargājis no ērcēm un odiem.

Pateicība visiem, kas piedalījās salidojuma sagatavošanā un noorganizēšanā – Liepājas „Lauvām”, kas raka un būvēja jau no Jāņiem, Normundam Šulcam par būvniecības darbiem un pārgājiena trases sagatavošanu, mācītājam Jurim Bitem un Madonas, Ērgļu un Cēsu „Sadraudzības” pušiem par kokmateriālu sagatavošanu, nodarbību vadītājiem, slavētājiem, Ingai Priedei un radošajai grupai par uzvedumu, Intai Priedei par rīta Bībeles studiju materiāla un vakara stāstu sagatavošanu. Vislielākais paldies mūsu vadītājai Gunai Rīmanei, kas organizēja un koordinēja, lai viss noritētu bez aizķeršanās. Īpaša pateicība Aronas pagasta pārvaldes vadītājam Andrejam Piekalnam un sociālajai darbiniecei Lolītai Tipainei par dzeramā ūdens piegādes organizēšanu. Pateicība „Lejas Jozumu” saimniekiem Zintim un Inetai par viesmīlību. Madonas CM klubs īpaši pateicas SIA „Audita Grupa” un SIA „Nodokļu konsultatīvais birojs” par finansiālo atbalstu kluba dalībai salidojumā.

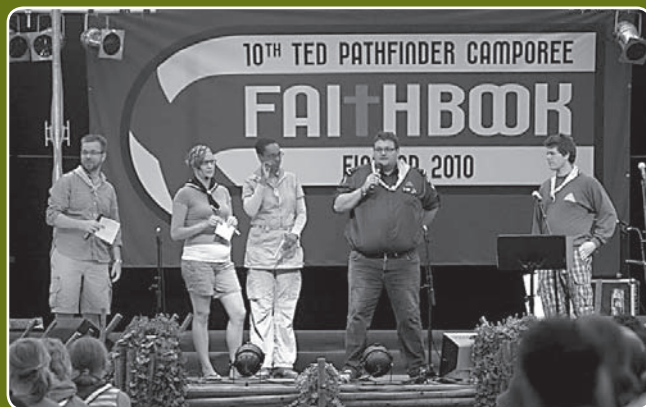
*Arnis Tērauds
Jauniešu klubs Vēstnieki*

ADVENTISTU JAUNIEŠI SOMIJĀ

No 27. jūlija līdz 3. augustam Somijā, kristīgo nometņu vietā Iso Kirja, norisinājās 10. TED (Trans-Eiropas divīzijas) Ceļa Meklētāju nometne, kurai tika dots nosaukums Faithbook, kas tulkojumā no angļu valodas nozīmē Ticības grāmata jeb Bībele.

Tā kā TED Ceļa Meklētāju nometnes tiek organizētas jau kopš 1971. gada, tajās piedalās daudz cilvēku no dažādām valstīm. Šajā nometnē piedalījās 2207 dalībnieku no 26 valstīm. No Latvijas uz nometni kopumā devās 124 pusaudži, jaunieši un viņu vadītāji, tai skaitā 12 jaunieši no kluba Vēstnieki.

Otrdienas vakarā nometni atklāja TED jauniešu vadītājs Pauls Tompkins, kurš visiem vēlēja izbaudīt nometnes atmosfēru un rast iespēju dalīties ar saviem ticības piedzīvojumiem. Kā jau Ceļa Meklētāju nometnēs pierasts, īpaša vieta tiek atvēlēta slavēšanai, kas šajā nometnē bija ļoti īpaša un tik iedvesmojoša, ka Ceļa Meklētāji dziedāja autobusā visu mājupceļu. Rīta un vakara sanāksmju laikā nometnes dalībniekus uzrunāja mācītājs Bobby Bovell, kas aicināja katru būt daļai no Dieva stāsta un izvēlēties sekot Jēzum. Starp kopējām rīta un vakara sanāksmēm visas dienas garumā

notika dažādas aktivitātes – gan uz ūdens, gan radošas, gan pādrošas, gan sportiskas, piemērotas visiem. Jau kā tradīcija starptautiskajās nometnēs tiek organizēta

*Atbildīgā par atvērumu
Liene Liepiņa*

tirgus diena, kurā piedalās visi Ceļa Meklētāju klubi, pārdo dot visdažādākās lietas un pakalpojumus. Visi ieņēmumi tiek ziedoti kādam labdarības projektam. Šajā nometnē tika savākti 9000 EUR, kas tika piešķirti Sudānai.

Katru dienu bija atvērta lūgšanu telts, kur katrs varēja meklēt Dieva tuvumu klusumā un sarunās ar Dievu.

Īpaša programma tika paredzēta jauniešiem, kam ir vairāk nekā 16 gadu. Jaunieši piedalījās īpašā nakts pārgājienā, vakaros spēlēja spēles, piedalījās kūku dekorēšanas sacensībās un citos konkursos. Bija patīkami, ka nometnes organizatori piedāvāja iespēju izmantot somu saunu. Kādu vakaru bija pat sacensības uz noturību, un izrādījās, ka latvieši ir īsti pirts mīļotāji.

Liels notikums bija kristības, jo starp 9 jauniešiem, kas izvēlējās kristīties, divas bija meitenes no Latvijas.

Nometnē piedzīvojām vairākus Dieva brīnumus saistībā ar laika apstākļiem. Tā kā nometnes vieta atrodas tuvāk uz ziemeļiem, zinājām, ka vidējā gaisa temperatūra būs ap +16, taču atbraucot mēs jutām, ka šeit ir tikpat karsti kā Latvijā. Tik labu laiku izbaudījām līdz ceturtdienai. Naktī no ceturtdienas uz piektdienu 15 km attālumā no nometnes

vietas plosījās spēcīga vētra, kas lauza kokus. Nometnes organizatori vajadzības gadījumā jau plānoja dalībnieku evakuēšanu, bet Dievs vētru nomierināja, un nākošajā rītā visi pateicās Dievam par apsardzību.

Egita Kubliņa

Pārdomas pēc Transeiropas divīzijas Ceļa Meklētāju nometnes „Faithbook” Somijā

Pēc salidojuma man bija divi lieli secinājumi. Pirmais – Ceļa Meklētāji – tas ir dzīvesveids. Otrais, kā teica Madonas kluba Ceļa Meklētājs Alvis: „Mēs – latvieši – bijām vislabākie” jeb uz Eiropas fona mēs izskatījāmies ļoti labi.

Ceļa Meklētāji – tas ir dzīvesveids. Par to domāju un domāju arvien biežāk. Lieku reizi par to pārliecinājos arī Somijas nometnē. Viena no nometnes aktivitātēm bija apmeklēt astoņu valstu nometnes vietas, izpildīt uzdevumu un saņemt zīmodziņu. Bija interesanti redzēt, kā Latvijas nometni Ceļa Meklētāju formās tērpti apmeklēja ne tika pusaudži, bet arī vectētiņi un vecmāmiņas un vēlējās iegūt zīmodziņu. Viņi lepojās ar piederību šai organizācijai. Cits sirms vīrs tieši pretī mūsu nometnei visos brīvajos brīžos mācīja interesentiem ierindas mācību. Tā bija augsta pilotāža.

Lūk, dažu jauniešu domas par nometni:

Oskars: Nometne bija lieliska, uzrunas un aktivitātes bija ļoti labas. Faithbook radīja daudz pārdomas par dzīvi un attiecībām ar Dievu.

Līvija: Dievs pārspēja manas domas un cerības par šo notikumu, ļoti daudz lietu notika labāk nekā cerēts. Brīnīšķa bija iespēja piedzīvot cilvēkus, katru no savas kultūras un zemes, bet vienotus ticībā, cerībā un mīlestībā, iedvesmojoša atmosfēra, vieglums un vienkāršība no cittautiešu puses bija

iepriecinoša un iedrošinoša. Īpaši domāju par organizatoru un apkalpojošā personāla teicamo darbu un lielo pazemību, viss tika paveikts tā, lai mēs tiešām varētu baudīt un priecāties, vide bija sagatavota un uzturēta katru dienu. Tā ir tuvākmīlestība un pat vairāk, ko daudziem no mums vēl jācenšas izkopt. Šis bija arī ļoti personīgi uzrunājošs un pamudinošs notikums. Laiks un emocijas, ko dod nedēļa garīgi piesātinātā gaisotnē, ir dāvana un stiprinājums – pārliecība, ka Dievs ir ļoti labs.

Rūdolfs: Nometnē bija lieliska iespēja būt kopā ar Dieva bērniem no dažādām valstīm, bija interesanti domāt par to, ka ar šiem cilvēkiem, iespējams, kopā būsime arī Debesu Valstībā. Bija patīkami sajūst vienotību - gan attiecībās starp cilvēkiem, gan attiecībās ar Dievu. Nometne - lieliska iespēja piedzīvot izaugsmi, iegūt jaunu motivāciju, iegūt stiprinājumu un lielāku cerību.

Krista: Kopā slavēt Jēzu un apzināties, ka visi esam savējie, lai arī nepazīstam viens otru, ir fantastiski. Pēc Faithbooka jūtos tā, it kā esmu bijusi Debesīs!

Somijas vēsturē karstākajā dienā, 5. augustā, kad gaisa temperatūra sasniedza 37.5 grādus, bija apbrīnojami redzēt, kā padzīvojusi tumšādaina sieviete mācīja izgatavot kartiņas no kartona un mežģinēm. Karstuma dēļ līme atteicās darboties, bērni pagura, bet viņa palīdzēja līdz galam.

Ceļa Meklētāju kluba vadītāja rokasgrāmatā teikts, ka „viens no CM pamatmērķiem ir savest kopā vecākus un draudzes locekļus caur aktīvu iesaistīšanos klubā un ar kluba biedriem. Šeit pazūd tā sauktā paaudžu plaisa, kad jaunie un vecie pielūdz, strādā un spēlē kopā.

Visa Ceļa Meklētāju filozofija ir būvēta uz premisas, ka „bērni labāk mācās no piemēra nekā no priekšraksta. Kad viņi redz, ka vadītāji un vecāki rāda paraugu garīgās un sociālās vērtībās, arī viņi tieksies attīstīt augstus morālus principus, mīlošu un gādīgu attieksmi”.

Par to, ka mēs, latvieši, Faithbook salidojumā izskatījāmies kā vieni no labākajiem, vispirms jau gribas citēt mūsu kaimiņu, holandiešu Ceļa Meklētāju vadītāju: „Es apbrīnoju Jūsu organizētību. Jūs atbraucat, bet pēc gara ceļa uzreiz izkrāmējāt mantas, sadalāties grupās un īsā laikā uzceļat

konstrukcijas.” Lieki piebilst, ka holandieši ieradās salidojuma teritorijā nedēļu agrāk. Latvijas salidojumos mēs esam pieraduši dienu sākt ar individuālajām Bībeles studijām. Lai gan kopējā programmā tas nebija ierakstīts, latvieši visi cītīgi no rīta lasīja Bībeles par dienas tēmu. Arī praktiskajās nodarbībās jeb nozīmīšu laikā esam pieraduši cītīgi strādāt. Salidojuma pēdējā nodarbībā izvēlējamies veidot plostu, kas, pēc nodarbības vadītāja vārdiem, bija vislielākais un labākais salidojuma laikā. Mēs to veidojām draudzīgā komandā. Izvēlējamies sadarboties nevis sacensties.

Tirgus dienā apstaigājot citu valstu piedāvājumu, jāsaka, ka latvieši atkal bija pirmrindnieki. Ja, teiksim, igauņiem bija viens galdiņš, zviedriem un vāciešiem – četri, tad latviešiem bija desmit tirgus vietas – portretu zīmēšana, pērliņu rokasprādzes, origami brīnumi, paštaisīti ziedi, latviešu nacionālā spēle „desas” u.c. Un gandrīz no nekā latviešu devums bija saņemti 640 eiro.

Madonas CM klubā „Lūši” pēc kolēģa Mārtiņa Jakovļeva ieteikuma esam Ceļa Meklētāju programmu sākuši izmantot kā sociālās korekcijas programmu klientu bērniem. Šobrīd

par pārsteigumu ir jau kristījušies četri pusaudži un uz nākamo gadu pieteikušies vēl trīs. Valmieras „Baloži” ir sākuši līdzīgi. Latvijā 35% CM nav no adventistu ģimenēm. Gribēju noskaidrot, kāda ir CM sadarbība ar sabiedrību Eiropā. Norvēģu mācītājs Fins Andersons teica, ka pirms diviem gadiem valsts piedāvājusi izmantot jauniešu fondus, ja 20% kluba dalībnieki ir no sabiedrības, bet tad tas beidzies. Nīderlandē un Zviedrijā nav Ceļa Meklētāji, bet ir skautu kristīgais novirziens. Somijas Ceļa Meklētāji visi ir no adventistu ģimenēm, izņēmums ir Tampere klubs, kurā puse ir kristīgās skolas audzēkņi. Mēs, latvieši, esam unikāli un atvērti sabiedrībai un evaņģēlijam. Salidojuma pēdējā vakarā piedalījies Giedriusa Rimšas un Andreasa Plumpū sarunā, kurā viņi sprieda, kāpēc gan mēs Baltijā, apvienojot visus trīs valstu spēkus, nevarētu uztaisīt Eiropas CM salidojumu? Ja Latviju godam pārstāvēja 124 dalībnieki, Igauniju – 112, bet nākamā salidojuma pēc četriem gadiem organizatoru valsti Nīderlandi – tikai 42 dalībnieki. Mēs varam vairāk, ja esam kopā! Dievs neskatās uz mantu un stāvokli sabiedrībā, bet dievbijīgu sirdi un garu!

JAUNIEŠU RALLIJS: LĪVAS OSTA 2010

No 21. līdz 22. augustam jaunieši tika aicināti uz Liepāju, lai piedalītos pirmajā jauniešu rallijā Latvijā.

Kas ir rallijs? Laiks, kad jaunieši iesaistās kalpošanā sabiedrībai, kad jaunieši iepazīstina ar sevi un savu darbu. Liepājā mēs apmeklējām dievkalpojumu, piedalījāmies Bībeles nodarbībās, devāmies ielās dalīt ielūgumus uz koncertu, veicām aptauju, apmeklējām pansionātu, devāmies uz „Dūciem” spēlēt spēles ar bērniem, katrs jaunietis izvēlējās sev tuvāko darbu, lai darbotos sabiedrības labā, aplūkojām Liepāju, vakarā piedalījāmies slavēšanas koncertā, kur muzicēja dažādas muzikālas apvienības, Vēstnieku kluba biedri piedalījās ar skeču, un vakara gaidītākais pārsteigums – sanākušie apguva skotu deju soļus. Otrā diena tika atklāta ar rīta dievkalpojumu, turpinājām ar lekciju-diskusiju par efektīvu jauniešu kalpošanu un noslēdzām ar grupu prezentācijām, kur jaunieši vēstīja par panākumiem, veismēm, plāniem un cerībām jauniešu kalpošanā savā

pilsētā un visā Latvijā.

Liepājnieki bija viesmīlīgi un parūpējušies, lai atbraukušajiem tiktu gan sātīgas maltītes, gan labas gulvietas draudzīgā atmosfērā Latvijas vējainākajā pilsētā. Jaunieši jau lūkojas pēc nākamā rallija posma!

*Atbildīgā par atvērumu
Liene Liepiņa*

Kāzas CIETUMĀ

Par to, ka mīlestībai pat cietuma sienas nav šķērslis, dzirdējuši droši vien visi. Bet laulības ar cilvēku, kurš notiesāts uz mūžu – tas ir īpašs notikums. It īpaši, ja līgava ar savu nākamo vīru iepazīnās, kad viņš jau atradās uz mūžu notiesāto kamerā. „Baltajā gulbī” (tā sauc cietumu Daugavpilī) nekas tāds līdz šim nebija noticis.

2008. gada oktobrī cietuma kapelāns salaulāja Laimoni Daģi un Ināru Daņilovu. 16 stundu garas tikšanās paredzētas tikai 4 reizes gadā. Pārējā laikā viņi sarakstās. Abi cer uz apzēlošanu. Kā sacīja Ināra, viņa jau divreiz ir vērsusies ar lūgumu pie Valsts prezidenta Valda Zatlera. Taču uz mūžu notiesātajiem cietuma durvis var pavērties tikai pēc 20 gadiem. Gaidīt atlikuši 12 gadi. Un nav teikts, ka Laimonim tiks dāvāta apzēlošana. Bet cerība mirst pēdējā. Jaunlaulātie ir ticīgi ļaudis. Viņi pieder Septītajās dienas adventistu draudzei. Ticība dod cerību. Kapelāns Vitālijs Kroitors palīdzēja Laimonim noticēt Dievam. Sarunā ar žurnālisti kapelāns teica: „Ieslodzītie ir cilvēki, kuru dvēselē gandrīz novītis

labestības augs, bet nav nodzisusi cerība. Ļoti svarīgi ir atdzīvināt šo labestības augu. Iegūstot ticību, ieslodzītie mainās. Viņi dzīvo nevis eksistē. Lai arī tālākā nākotnē, bet viņi var atgūt brīvību. Laimonis tikai cietumā izgāja īstu dzīves skolu. Uzzināja, ka bez dzeršanas un zāģšanas ir radoša, apzinīga dzīve, pilna ar jēgu, ticību Dievam un labestībai. To, ka Ināra un Laimonis atrada viens otru, var nosaukt par brīnumu.”

Dzīve ar cerību

Ināra Daņilova par Laimoņa eksistenci un viņa vēlēšanos atrast radniecīgu dvēseli uzzināja no „Adventes Vēstīm”. Uzrakstījusi viņam vēstuli, saņēma atbildi – izveidojās sarakste.

Viņš, protams, palūdza Inārai izsūtīt fotogrāfiju. Pats Laimonis vērsās pie cietuma administrācijas ar lūgumu viņu nofotografēt, lai izsūtītu Inārai savu foto. Viņam neatteica. Pēc kāda laika atļāva īsu satikšanos. Ināra un Laimonis runāja par dzīvi visos tās aspektos, un izrādījās, ka viņi saprot viens otru no pusvārda. Pēc gada nolēma salaulāties. Ināra sarunā ar žurnālisti apgalvo, ka Laimonis ir kļuvis labs un ticīgs cilvēks. Viņa pat nesaprot, kā viņš varēja izdarīt smagus noziegumus. Viņš dziļi nožēlo izdarīto. Ināra pati ne mirkli nenožēlo, ka nolēmusi savienoties ar Laimoni laulības saitēs. Viņa dzīvo ar cerību, ka, lai arī pēc divpadsmit gadiem, bet viņi dzīvos kopā.

“Baltais gulbis”

Redzēt cietumu, tā saka, no iekšpuses – tā nav pastaiga pa muzeju. Žurnālistei izrakstīja caurlaidi, un tālāk mans ceļš veda uz otro stāvu, kur atrodas uz mūžu ieslodzīto kameras. No „Baltā gulbja” neaizbēgsi – tik daudz dzelzs durvju un restu! Nepatīkami patiešām. Laimonis Daģis tagad ir vidēja režīma slēgta tipa cietumā. Šajā režīmā kameras iemītnieki var pastaigāties pa koridoru un ieiet pie citiem līdzīgi ieslodzītajiem. Viņus savā kamerā ieslēdz pa nakti. Iepriekš bija stingrais režīms. Šāda maiņa pieļaujama tikai pēc 7 gadiem ieslodzījumā. Daģis nosēdējis gandrīz 8 gadus.

Žurnāliste varēja aprunāties ar Laimoni īpašā istabā. Viņš, protams, bija aiz restēm. Uz mūžu tāpat vien nenotiesā. Uz viņa sirdsapziņas ir divu cilvēku dzīvības, neskaitot daudzās zādzības (L. Daģis savulaik atzinies vēl vienā slepkavībā, taču policija apšaubīja viņa atzīšanos – red.piebilde) Ziniet, pēc izskata nepateiksi. Gaužām simpātisks 31-gadīgs vīrietis.

Vecākus neizvēlas

Visi esam bijuši bērni. Kas mūs dzemdēja un audzināja, tas arī ielika pamatu tālākai dzīvei. Laimonim nepaveicās no pašas dzimšanas. Viņš izstāstīja, ka mamma Maija viņu dzemdējusi 17 gadu vecumā. Tēvu Laimonis nepazīna, jo viņš kaut kādu iemeslu dēļ pakārās. Maija ilgi nesēroja un dabūja mīļāko. Ar civilvīru Dmitriju viņa nodzīvoja 20 gadus un radīja trīs bērnus. Ārpus dzeršanas un kautiņiem Laimonis ģimenē neko neredzēja. No viņa stāsta par to, kā piedzērusies māte miegā līdz nāvei nosmacēja divus jaundzimušos, skudriņas skrien pa ādu. Patēvs lika sešgadīgajam puikam strādāt kā pieaugušajam. Viņam nekas neveicās, un Dmitrijs nežēlīgi sita puiku. Kāda gan varēja veidoties zēna psihe? Kā gaišas atmiņas viņa dzīvē ir mācības Saldus internātā. Pirmo klasi viņš beidza kā teicamnieks. Bet laiks gāja, un 5. klasē viņš jau sāka mācīties Rudbāržu specskolā. Mājās, Sesku ciematā pie Saldus, turpinājās tikai dzērāju skandāli. Pie dzeršanas un smēķēšanas viņš pierada jau no mazotnes.

Māte viņu strādāt nemācīja, neko neskaidroja – tā viņš auga. No pastāvīgas sišanas kļuva nervozs, bailīgs. Vairākas reizes ārstējās psihoneiroloģiskajā dispanserā. Un tomēr lielāko laika

daļu pavadīja specskolā – normālos (pēc viņa vārdiem) apstākļos, ar labu ēdināšanu, mājās brauca tikai brīvdienās. 1992. gadā specskola tika slēgta. Pusaudzis nokļuva savā vaļā. Strādāt neko nemācēja. Tā arī sāka zagt – tad sīpolu maisu, tad vēl ko citu – kas slikti pieskatīts.

Dzīve tumsā

Kā viņš saka – pirmajā reizē iedeva nosacītu sodu. Vienreiz iekrita, otrreiz... Viņu notiesāja jau reāli – iedeva divus gadus. Ārā iznāca 1997. gadā un satika savu pirmo mīlestību. Viņa bija tieši kā piemērota ar zagšanu un dzeršanu saistītam dzīvesveidam. Benita bija cietumniece ar pieredzi – viņai bija 39 gadi. Bet 19-gadīgajam puisim viņa kļuva pirmā sieviete, un viņš viņai cieši pieķērās. Bet arī te bija tikai dzeršana un skandāli. Kā sacīja Laimonis, iesniegumu par viņu policijā uzrakstīja viltīgā Benita. Viņu par zādzību notiesāja uz diviem gadiem.

Pēc pusotra gada viņš nonāca Olainē, atklāta tipa cietumā. Ne viņam mantu, ne drēbju. Nolēma bēgt uz dzimtajiem Seskiem. Mājās bija puspiezērusies māte. Ēdamā nebija, bet pašbrūvētais – lūdzu.

Iedzēra ar māti un devās uz Saldu. Ceļā satika vecāku vīru – sāka abi runāt, izstāstīja viņam par savu grūto dzīvi, palūdza smēķi. Vīrietis uzaicināja Laimoni pie sevis. Pat pabaroja. Bet pēc tam abi sastrīdējās – bija iedzēruši. Laimonis apmeta vīram ap kaklu elektriskās spirāles vadu un nožņaudza. Drošībai sadūra ar nazi. Tajā brīdī pie vecēva atnāca skaistule – mazmeita. Līdz pat šim brīdim Laimonis saka paldies Dievam par to, ka nepakļāvās kārdinājuma novākt 16-gadīgo liecinieci. Viņu apturēja tas, ka meitene izturējās ļoti mierīgi, nekļiedza, neraudāja.

Drīz viņu arestēja un iedeva 5 gadus par slepkavību, trīs par bēgšanu un pusgadu par neizciesto sodu. Viņam bija jāpaliek aiz restēm astoņarpus gadus.

Jelgavas cietuma 30.-ajā kamerā sēdējās grūti. Īpaši nomāca smēķējamā trūkums. Sākās depresija. Kopā ar kameras biedru Andreju viņi nolēma izgāzt niknumu uz kameras biedru Igoru. No Laimoņa stāstītā grūti sa-

prast, vai viņš bija viņu apmelojis, vai bija „stukačs”. Kopā ar Andreju abi nožņaudza viņu ar divi. Lūk, tā Daģis nokļuva uz mūžu ieslodzīto kamerā „Baltajā gulbī”.

Pirmās izmaiņas

Steigties nebija kur. Pamazām, lasot grāmatas, viņš sāka uzzināt par citu dzīvi. Cietuma kapelāns pievērsa ticībai. Laimonis saprata, kādos netīrumos ir dzīvojis, kādus briesmīgus noziegumus pastrādājis. Viņš sagribēja mainīties un tiešām sāka mainīties. 2007. gadā nolēma aizsūtīt uz „Adventes Vēstīm” sludinājumu. Ilgi nebija nekādas atbildes. Un, lūk, pienāca vēstulīte no Rēzeknes, no Ināras. Kopš tā laika viņa dzīvē parādījās cerības stariņš. Ir, kur tiekties.

Uz laulībām cietuma kapelāns Vitālijs Kroitors Laimonim atveda greznu uzvalku. „Ieslodzītie teica, ka es tajā izskatījos pēc deputāta,” joko Laimonis.

...Ieslodzīto aizveda. Bet žurnāliste atkal mēroja ceļu uz izeju – atkal dzelzs durvis, atkal restes. Cik gan pievilcīga pēc dažām stundām cietumā likās brīvā Daugavpils!

*Pārpublicēts no Daugavpils laikraksta „Miljon”,
autore Natālija Astratova*

Redakcijas piebilde: 2003. gada nogalē „Adventes Vēstīs” bija raksts par kristībām Jelgavas Pārlielupes cietumā, tajā bija pieminēts arī Laimonis Daģis, kurš bija viens no 10 kristītajiem. Viņu ar Dievu sākotnēji iepazīstināja kapelāns Rihards Krieviņš. Vienā no fotogrāfijām redzams Laimonis Daģis kristību brīdī. Rakstu un bildes varat atrast arī internetā. Adrese: http://www.adventisti.lv/lv/news_lv.php?event=11&id=308

DRĪZUMĀ IZNĀKS!

1517. gada 31. oktobris

Jauns katoļu mūks vārdā Mārtiņš Luters kāpa augšā pa Vitenbergas baznīcas kāpnēm Vācijā. Jau pēc īsa brīža ar dažiem āmura vēzieniem viņš pienagloja pie masīvajām koka durvīm dokumentu. Tajā izvirzītās 95 tēzes bija par iemeslu protestantu reformācijas kustības sākumam.

Pēc 470 gadiem...

Moriss Vendens, atvainojoties Luteram, izvirza jaunas 95 tēzes par taisnošanu ticībā. Šajā grāmatā apkopots gadiem ilgu pētījumu un pārdomu rezultāts par šo svarīgo tēmu. “95 tēzes par taisnošanu ticībā” ir viena no Morisa Vendena nozīmīgākajām un drosmīgākajām grāmatām. Tās lasītāji iemācīsies no jauna uzticēties Jēzum Kristum, kurš piedod visus grēkus un dāvā spēku ikdienā.